Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7167 | Sîmbătă 19 noiembrie 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

În ziarul de azi

- VOINȚA CATEGORICĂ A ÎNTREGULUI POPOR — 20 de ani de la alegerile parlamentare din 1946
- *Cuvîntul cititorului*
- În Banat — „Dispariția" a 20 000 de hectare
- CE REFLECTĂ BILANȚURILE SEMESTRIALE UNIVERSITARE?
- Surse de mediocritate în teatrul liric
- *NOTE DE CĂLĂTORIE DIN R. P. D. COREEANĂ ȘI R. A. U.*

CULTUL MAMEI

Ion Dodu BĂLAN

Mamă! — cît de des rostim numele tău și cît de puțin știm exprima din ceea ce înseamnă. Bunătatea și generozitatea ta, lumina iradiată de ochii și zîmbetul tău, sufletul tău deschis și fără umbre te așează într-atîta firească strălucire încît, uneori, pare că-ți pierzi contururile, rămînînd în sufletul nostru ca o inefabilă substanță a existenței.

Cum să te numim decît așa simplu, cum ți s-a zis de cînd e lumea lume? Sînt realități pe care le simțim puternic, le trăim cu toată ființa noastră și totuși le exprimăm greu și incomplet. Aceasta poate și pentru faptul că afectivitatea — în asemenea împrejurări — lasă prea puțin loc gîndirii și pentru că prin ele trebuie să ne cunoaștem și să ne exprimăm pe noi înșine. De la tine pornește existența noastră, personalitatea noastră. Chinuitele și obositele brațe materne sînt leagănul în care se plămădește ființa noastră morală, sînt leagănul nobleței, al spiritului de dreptate și adevăr, al abnegației și al jertfei pentru patrie. „Mama — zice Lucian Blaga, parcă pentru noi toți — era substanța activă în jurul căreia luau înfățișare palpabilă toate rînduielile vieții noastre". În cîntecul ei șoptit care nu se potolește decît o dată cu asfințitul ochilor aprinși de griji și neliniști, am găsit toți liniștea copilăriei noastre și primele imagini despre lume. Ceea ce reprezentăm ca valoare morală în societate sîntem în bună măsură ceea ce mama a sădit în noi din anii cei mai fragezi ai copilăriei.

De aceea societatea, cu toate formele ei instituționale îți este profund îndatorată, ție **Mamă.** Pentru tot ceea ce **Mama** face dezinteresat pentru societate, pentru capitalul uman și moral pe care i-l oferă, societatea îi datorează recunoștință, stimă, grijă

OPINII

pentru ca ea să-și poată îndeplini înalta menire de primă educatoare și învățătoare a acelor care vor alcătui poporul român de mîine. Societatea noastră socialistă manifestă un interes și o grijă deosebită pentru femeia-mamă, duse pînă la o îndreptățită veneрație. Numeroase măsuri și legi ale statului socialist au în centrul lor preocuparea profund umanistă, de a crea mamei o condiție socială corespunzătoare, înlesniri substanțiale în virtutea cărora să-și poată crește, educa și instrui copiii, ca oameni vrednici și cetățeni demni ai patriei socialiste. Regimul concediilor pentru femeile-mame cu copii mici, salarizarea la care se adaugă indemnizațiile pentru copii, recenta lege a pensiilor și multe alte măsuri ale partidului și guvernului sînt menite să asigure mamei condiții de viață care să-i sporească și mai mult prestigiul în familie și în societate. Dar o mamă adevărată își poate afirma toate calitățile umane numai în cadrul unei familii adevărate, plină de răspundere și seriozitate. Dezvoltînd bunele tradiții ale trainicelor familii românești, statul nostru face totul pentru întărirea acestei celule fundamentale a existenței noastre naționale. Apelul de un fierbinte patriotism pentru sporirea națiunii române se adresează în primul rînd mamei, care devine tot mai mult și în chip obiectiv o figură centrală a societății. „Întotdeauna — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C. C. al P. C. R., la Conferința Națională a Femeilor — chiar în vremurile de restriște, femeia a îndeplinit nobila misiune de a transmite noilor generații înaltele virtuți ale poporului nostru, tradițiile sale înaintate, dragostea înflăcărată pentru patrie, sentimentul demnității, al dreptății și adevărului. Poporul român a acordat și acordă o profundă cinstire femeii-mame; literatura și arta, folclorul nostru i-au închinat nenumărate pagini, i-au cîntat cu căldură chipul luminos".

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN REGIUNEA ARGEȘ

Trustul de construcții se adaptează prea greu sarcinilor actuale

- Anacronismul predării noilor apartamente la T.R.C. Argeș
- Neglijarea eșalonării judicioase a lucrărilor duce la munca „în asalt"
- O lecție din care nu s-au tras învățămintele cuvenite pentru viitor

În realizarea planului construcțiilor de locuințe în regiunea Argeș există o situație cu totul ieșită din comun. Două cifre oglindesc cum nu se poate mai bine acest lucru: pe zece luni, trustul regional de construcții a realizat aproximativ 71 la sută din planul anual valoric la locuințe și a terminat numai 47 la sută din numărul apartamentelor planificate. Prin urmare, în două luni au mai rămas pentru a fi predate „la cheie" mai bine de jumătate din numărul de locuințe prevăzute pe acest an.

Neajunsurile care există azi în regiunea Argeș în predarea noilor locuințe pornesc, în mare măsură, de la eșalonarea neproporționată a lucrărilor, de la lipsa de grijă pentru crearea unor asemenea condiții încît munca pe șantiere să se desfășoare din plin lună de lună, trimestru de trimestru. S-a neglijat astfel o cerință esențială și anume de a programa în așa fel execuția locuințelor, pentru ca muncitorii, tehnicienii și inginerii de pe șantiere să aibă permanent la dispoziție un front larg de lucru în fiecare din principalele faze de execuție.

Cauza principală a programării neraționale a lucrărilor constă în lipsa unei corelări judicioase a volumului de construcții de locuințe cu asigurarea documentației tehnice și cu eliberarea amplasamentelor. O atare situație a dus atît la pregătirea unui front de lucru cu totul nesatisfăcător față de cerințele desfășurării ritmice a lucrărilor pe șantiere, cît și la atacarea cu multă întîrziere — abia pe la începutul verii — a unor blocuri de locuințe cu termene de punere în funcțiune în cursul acestui an. Din păcate, o asemenea stare de lucruri dăinuie de mult timp în regiune.

Conducerea trustului regional de construcții apreciază că, chiar în aceste condiții, se va realiza integral planul anual de dare în folosință a locuințelor. Directorul trustului ne-a pus la dispoziție un plan amplu de măsuri stabilite special în acest scop, în care se precizează ce trebuie să facă fiecare echipă, fiecare maistru, tehnician și inginer de pe șantiere în vederea recuperării rămînerilor în urmă. Dar, așa cum se întîmplă mai întotdeauna cînd speranțele sînt lăsate pe ultimele luni ale anului, acest „perfect" plan de acțiune se dovedește a fi greu de tradus în viață. Faptele vorbesc de la sine. Pe cel mai mare șantier de construcții de locuințe din regiune, Pitești-sud, unde mai sînt de dat în folosință 688 de apartamente din cele 1 267 prevăzute pe întregul an, stadiul lucrărilor la o serie de blocuri este în urma prevederilor din grafice.

La cîteva blocuri de pe acest șantier lucrările sînt azi abia în faza ridicării zidăriei, deși ele trebuiau să fie complet acoperite și cu spațiile interioare închise pentru a se putea lucra la finisaje. În același stadiu se află două blocuri cu un total de 132 de apartamente la Rm. Vîlcea. „Astăzi (10 noiembrie — n.a.) noi am oprit turnarea betoanelor la structura de rezistență a celor două blocuri — ne spune

Nicolae PANTILIE

(Continuare în pag. a III-a)

Pe valea Trotușului

UN IMPORTANT SISTEM HIDROTEHNIC

Puternică zonă industrială s-a dezvoltat în valea Trotușului. Comănești prin cărbune, energie electrică și industrializarea lemnului, Moinești și Dărmănești prin extracția, respectiv prelucrarea țițeiului, Tg. Ocna prin sare, orașul Gh. Gheorghiu-Dej prin combinatele sale chimice s-au înscris printre marii consumatori de apă din această parte a regiunii Bacău. Sursa e Trotușul, care în timpul verii cu greu mai poate face față cerințelor. Și mai trebuie pus la socoteală și faptul că dezvoltarea industrială a acestei zone nu se va opri la obiectivele enumerate mai sus.

După studierea de către specialiștii IPACH a numeroase variante de amenajare a unor acumulări de apă s-a ajuns la soluția zăgăzuirii rîului Uz, un afluent al Trotușului, în aval de punctul denumit Poiana Uzului. Construirea acestui important sistem hidrotehnic va suplimenta debitul rîului Trotuș în perioadele secetoase pentru satisfacerea cerințelor de apă ale centrelor populate și industriei din valea Trotușului.

Barajul, care va fi de proporțiile celui de pe Bistrița la Izvorul Muntelui, va crea o acumulare de peste 80 mil. mc. Oglinda lacului de acumulare va depăși 350 ha, iar lungimea lui peste 5 km.

Despre proporțiile lucrărilor ne vorbește valoarea investiției care depășește suma de o jumătate de miliard lei, fiind una din principalele lucrări de gospodărire a apelor în actualul cincinal. Treptat, începînd din 1970, vor fi date în funcțiune obiectivele acestui sistem de aprovizionare cu apă. În aceste zile aici au loc lucrări de organizare a șantierului. Lucrarea propriu-zisă la baraj va fi atacată în primăvara anului viitor. Ca și celelalte mari lucrări hidrotehnice din munți acumularea de la Poiana Uzului va permite valorificarea turistică a frumuseților naturale din această parte a țării.

Al. PLAIEȘU

SITUAȚIA ARĂTURILOR PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE PRIMĂVARĂ

În această săptămînă, deși vremea a fost mai puțin prielnică efectuării lucrărilor agricole în cîmp, arăturile pentru însămînțările de primăvară au continuat în majoritatea regiunilor. Această lucrare deosebit de importantă pentru obținerea unor recolte mari în anul viitor a fost executată pe 75 pînă la 85 la sută din suprafețele prevăzute în gospodăriile agricole de stat din regiunile Ploiești, Iași, Oltenia, Argeș și Galați. Cooperativele agricole din regiunea Hunedoara au terminat arăturile, iar cele din regiunile Suceava, Galați și Dobrogea le-au executat în cea mai mare parte.

În întreaga țară au fost arate aproape 70 la sută din terenurile prevăzute și au fost aplicate însemnate cantități de îngrășăminte chimice și naturale.

(Agerpres)

Ce au relevat dezbaterile în jurul NOULUI SISTEM DE PENSIONARE

Ion PREOTEASA
secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor

Pînă în prezent, la adunările activului sindical pentru dezbaterea proiectului de lege a pensiilor, care au avut loc în circa 75 la sută din întreprinderi și instituții, au participat peste 400 000 de oameni. Dînd expresie sentimentelor care îi animă, oamenii muncii, tineri și vîrstnici, femei și bărbați de diferite profesii, pensionari de diferite vîrste, și-au exprimat bucuria și satisfacția cu care au primit aceste documente, hotărîrea celor care azi se află în activitate de a munci cu și mai mult elan pentru îndeplinirea cu succes a planului cincinal, pentru înflorirea patriei.

Foarte pozitiv a fost apreciată de oamenii muncii însăși măsura luată de a se dezbate aceste documente în adunări și în presă, dîndu-se astfel posibilitatea maselor largi de a-și spune părerea asupra prevederilor lor, de a veni cu sugestii și propuneri. **Exprimînd elocvent democratismul ce caracterizează orînduirea noastră socialistă, această acțiune este încă o dovadă că în toate problemele fundamentale privind conducerea economiei, culturii, științei, cît și în cele ce privesc nemijlocit condițiile de viață ale celor ce muncesc, partidul se sfătuiește cu masele, le cere părerea în vederea unei cît mai bune rezolvări.**

Din centralizarea datelor rezultate din adunările de dezbatere a documentelor, din miile de scrisori trimise Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, altor organe centrale, precum și presei, rezultă că de la începutul acțiunii și pînă în prezent s-au pus peste 35 000 întrebări și s-au făcut peste 18 000 propuneri pentru îmbunătățirea noii legislații de pensii.

Cu multă satisfacție a fost subliniat **caracterul profund stimulator al noii reglementări în ce privește îmbunătățirea continuă a calificării profesionale.** Așa cum s-a arătat în numeroase adunări — la Atelierele C.F.R.-Nicolina Iași, la Centrala termoelectrică Fîntînele, la uzina „Semănătoarea" — potrivit proiectului legii pensiilor angajații cu o calificare mai ridicată și cu rezultate mai bune în muncă, care primesc, în chip firesc, în timpul activității, un salariu mai mare, vor primi la încetarea acesteia și o pensie corespunzător mai mare. Tabelul comparativ de mai jos demonstrează aceasta:

LOCURILE DE MUNCĂ:	GRUPA I		GRUPA II		GRUPA III		
	Pensia în % din salariu		Pensia în % din salariu		Pensia în % din salariu		
	după actuala lege	potrivit proiectului de lege	după actuala lege	potrivit proiectului de lege	după actuala lege gr. III	after actuala lege gr. IV(x)	potrivit proiectului de lege
de la 701— 800 lei	85	100	80	95	75	70	90
„ 801— 900 „	80	95	75	90	70	65	85
„ 901—1 200 „	75	90	70	85	65	60	80
„ 1 201—1 600 „	70	85	65	80	60	55	75

Această extindere a principiului cointeresării materiale a angajaților va reprezenta un puternic stimulent pentru fiecare în vederea ridicării calificării profesionale, pentru a obține rezultate cît mai bune în muncă, știind că aceste rezultate se vor reflecta nu numai în remunerarea activității prestate, ci și mai tîrziu, în creșterea corespunzătoare a nivelului pensiei.

Element nou, prevăzut pentru prima oară în legislația noastră de pensii — și, de ce n-am spune, în puține legislații de pensii din lume — sporul pentru continuitate în muncă a suscitat un deosebit interes, relevat atît în cadrul dezbaterilor, cît și în numeroase scrisori. Legat de această prevedere, este scos în evidență cu deosebire caracterul său stimulativ, pe de o parte în direcția perfecționării cadrelor și, pe de altă parte, în buna organizare și desfășurare a activității întreprinderilor și instituțiilor. **Problema stabilității cadrelor pe** locul de muncă nu este numai o chestiune de ordin moral, prin legăturile ce se creează între angajat și întreprindere, între individ și colectiv, ci și un factor de perfecționare profesională, deoarece asigură mediul prielnic însușirii și desăvîrșirii unei specializări corespunzătoare în profilul de muncă respectiv.

Adresîndu-se tovarășilor săi de muncă, topitorul Aurel Vasilescu, de la Uzina „Laminorul" din București, spunea: „Colectivul m-a primit cu dragoste și încredere, m-a educat și m-a format, mi-a inspirat simțul atașamentului față de uzină, al identificării cu interesele ei. Oameni ca maiștrii Ion Pașca sau Gheorghe Silaghi mi-au transmis experiența lor în muncă, acumulată tot în această uzină de-a lungul multor ani. La rîndul meu, împărtășesc această experiență, la care se adaugă cunoștințele noi însușite de mine, altora mai tineri — generația de mîine. La noi, viața a confirmat că cei cu vechime îndelungată în același loc de muncă dovedesc întotdeauna o cunoaștere profundă a procesului de muncă, a mașinilor, a aparatelor. Din acest motiv, nu mă voi împăca nicidecum cu cei care privesc cu ușurință munca, interesele întreprinderii și ale lor proprii, cu cei care din capriciu sau din considerente înguste devin un fel de voiajori fără țintă".

Această atitudine matură, profund responsabilă, este caracteristică întregii noastre clase muncitoare, conștientă de rolul ei conducător în dezvoltarea societății, a întregii economii naționale.

*) Potrivit prevederilor noii legi, vor exista numai trei grupe de muncă.

(Continuare în pag. a II-a)

Telegrame

Cu prilejul zilei naționale a Suediei, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a adresat regelui Gustaf al VI-lea Adolf calde felicitări și urări pentru fericirea sa personală și pentru prosperitatea poporului suedez.

În răspunsul său, regele Suediei, Gustaf al VI-lea Adolf, a transmis președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, sincere mulțumiri pentru amabilul mesaj ce i-a fost adresat.

Florența își salvează comorile

Corespondență din Italia

Străbat străzile orașului unde tragedia de la 4 noiembrie încă mai stăruie. Dintre toate zonele Italiei ce au avut de suferit de pe urma inundațiilor catastrofale, Florența a fost cea mai lovită. Zidurile sale păstrează încrustat pe ele cotele rîului Arno, ce s-a prăvălit peste oraș cu o viteză de 1 500 mc pe secundă. O clisă galbenă acoperă piața Signoriei și a Domului, cartierele străvechi, medievale. Sub cerul plumburiu sub care se cerne necontenit ploaia rece de toamnă, imaginea ce îți se înfățișează nu amintește nici pe departe de farmecul orașului-muzeu ce găzduiește opere de artă celebre. Prima apreciere a pagubelor suferite, dezvăluie o crudă realitate: peste 400 picturi au fost distruse sau avariate; la casa lui Michelangelo, unde se găsea o colecție de statui și de picturi adunate de marele artist și de urmașii săi, nu a fost salvat decît un tablou de Tizian; grave pierderi a avut de suferit muzeul arheologic (mormintele etrusce aflate în grădină au fost complet distruse), iar la Bibliioteca Națională sute de volume de o valoare inestimabilă au fost luate de ape.

Cu oricare dintre oamenii cu care am stat de vorbă, de la simpli cetățeni la oficialități, am deslușit, dincolo de durerea și de tristețea pentru incalculabilele pagube materiale suferite de Florența, fermitatea de a reface cît mai curînd posibil ceea ce a fost distrus. Un admirabil spirit de sacrificiu și de solidaritate umană! Florentinii, mîndri de trecutul glorios al orașului lor, leagănul lui Dante și al lui Michelangelo, al lui Galileo Galilei, Rossini și al atîtor alți celebri concetățeni, au simțit și simt în aceste zile că alături de ei se află nu numai populația Italiei, ci întreaga lume. Primarul orașului, Pierro Bargellini, arăta impresia profundă produsă de mesajul adresat președintelui Saragat de către președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, prin care se exprimă sentimentele de mîhnire și de durere pentru daunele

Ion MĂRGINEANU

(Continuare în pag. a VI-a)

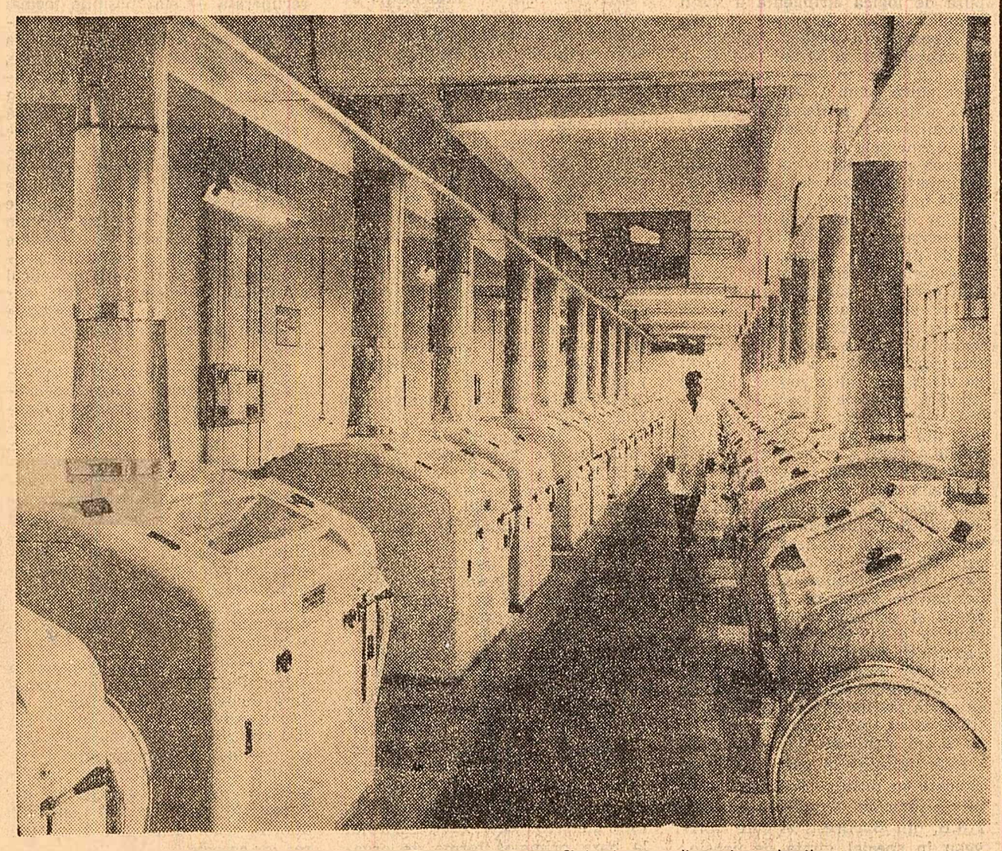

Complexul de morărit și panificație din Bacău-Cluj. Aspect din sala valțurilor (Foto: Agerpres)

VOINȚA CATEGORICĂ A ÎNTREGULUI POPOR

I. POPESCU-PUȚURI

Se împlinesc astăzi 20 de ani de cînd frontul larg al forțelor patriotice din țara noastră reunite în Blocul Partidelor Democratice, au obținut o răsunătoare victorie în alegerile parlamentare din noiembrie 1946, primele alegeri după 23 August 1944. Acesta a constituit un moment de mare însemnătate în lupta poporului român pentru făurirea și consolidarea regimului de democrație populară, pentru transformarea revoluționară a României. **Prin voturile milioanelor de muncitori, țărani, intelectuali, oameni de toate naționalitățile, poporul român și-a spus răspicat cuvîntul, a demonstrat că regimul democrat popular este opera lui, propria lui creație, orînduirea socială și de stat pe care o voiește și pentru care se pronunță neșovăitor, întrutotul corespunzătoare aspirațiilor și intereselor lui fundamentale.**

★

În focul marilor bătălii de clasă, care au urmat după 23 August 1944, masele largi, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, au impus la 6 martie 1945, printr-o uriașă mișcare populară, instaurarea guvernului dr. Petru Groza — victorie care a deschis larg calea înfăptuirii profundelor transformări cerute de dezvoltarea societății noastre.

Într-un răstimp scurt, guvernul democratic a obținut importante înfăptuiri. A fost legiferată și consolidată reforma agrară, ceea ce a asigurat întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, au fost aplicate măsuri eficiente pentru democratizarea vieții publice și a aparatului de stat. În pofida uriașelor greutăți, a lipsurilor de tot felul, agravate de secetă, a luat o largă amploare lupta eroică a întregului popor pentru lichidarea rănilor lăsate de război, a ruinei economice, pentru redresarea economiei naționale. Consolidarea pozițiilor politice și economice ale guvernului făcea să se accentueze continuu superioritatea clasei muncitoare și aliaților ei în raportul forțelor de clasă.

Înaintarea României pe calea democrației și progresului întîmpina însă împotrivirea înverșunată a forțelor reacțiunii, care, recurgînd la toate mijloacele în lupta împotriva puterii populare, sabotau refacerea țării, căutau să dezorganizeze producția în întreprinderi, să împiedice desfășurarea lucrărilor agricole; sabotajul economic se împletea cu acțiuni de subminare politică, cum a fost așa-zisa „grevă regală", prin care regele a refuzat un timp contrasemnarea legilor și a rupt orice contact cu guvernul, încercînd zadarnic să provoace paralizarea activității acestuia. Reacțiunea internă acționa în strînsă legătură cu cercurile imperialiste, care se amestecau în treburile interne ale țării, contestînd dreptul poporului român de a-și hotărî singur soarta.

În aceste condiții, la cererea puterilor occidentale, reprezentanții celor trei mari puteri din coaliția antihitleristă (S. U. A., Anglia, U.R.S.S.) au stabilit ca în guvernul Groza să fie inclus cîte un reprezentant al P.N.Ț. și al P.N.L., și să aibă loc alegerile generale în urma cărora să se constituie un guvern în conformitate cu rezultatul consultării corpului electoral. Forțele democratice, în frunte cu partidul comunist, au respins încercarea reacțiunii de a impune ținerea alegerilor sub control extern — ridicîndu-se cu cea mai mare hotărîre împotriva imixtiunilor străine în treburile interne ale țării, pentru respectarea dreptului poporului de a-și alege calea de dezvoltare corespunzătoare aspirațiilor lui.

În conjunctura politică dată, **alegerile căpătau o importanță deosebită pentru desfășurarea întregului proces revoluționar; ele aveau să dea un răspuns clar cu privire la căile de dezvoltare social-politică a țării, la întreaga ei evoluție ulterioară.** Partidul Comunist Român chema masele ca prin votul lor să asigure dezvoltarea democratică a țării, deplina independență națională, înfăptuirea unor profunde prefaceri în structura economică și socială, în vederea progresului multilateral al României, făuririi bunăstării și fericirii tuturor celor ce muncesc. Poporul român — așa cum avea să confirme rezultatul alegerilor, a înțeles și a răspuns acestei chemări, dînd un verdict zdrobitor celor care încercau să-l întoarcă înapoi la vechile rînduieli de asuprire socială.

Aceste alegeri erau primele cu adevărat libere din istoria României. Spre deosebire de trecut, cînd prin alegeri se succedau la putere diferite formațiuni politice ale aceloraşi clase exploatatoare iar grupările democratice nu au avut, decît cu excepția unor momente rare, strict izolate — ca Hunedoara și Mehedinți în 1936 — nici posibilitatea să ia parte la alegeri, acum participau nu numai partidele burgheze, dar pentru prima oară luau parte partidele democratice, reprezentînd clasa muncitoare, țărănimea și alte categorii ale celor ce muncesc; pentru prima oară pășea la o înfruntare electorală deschisă purtătorul credincios al voinței și intereselor vitale ale poporului român, partidul comunist. Exista astfel o primă condiție pentru o reală și veridică expresie a voinței populare.

Totodată, această posibilitate era întărită de faptul că **întregul** popor era efectiv chemat să-și spună cuvîntul în alegeri. În timp ce în trecut, dreptul la vot era ciuntit prin însăși constituția țării — care lipsea de acest drept largi categorii sociale: femeile, adică mai bine de jumătate din populația țării, militarii, funcționarii publici — prin tot felul de măsuri și legi excepționale, ca și prin teroarea electorală, care împiedica libera exprimare — noua lege electorală elaborată de guvernul democrat dădea dreptul de vot tuturor cetățenilor majori ai țării, fără nici o deosebire de sex, profesie, naționalitate. Determinant pentru caracterul profund democratic al alegerilor era faptul că ele aveau loc după o perioadă de adînci transformări revoluționare, inaugurată de insurecția din august 1944, în cursul căreia fuseseră atrase la viața politică masele cele mai largi ale poporului.

Pregătirea alegerilor a prilejuit o vastă campanie politică. Desfășurînd o intensă muncă de clarificare în masă, partidul comunist și forțele aliate lui împleteau pregătirea alegerilor cu mobilizarea milioanelor de muncitori, țărani, intelectuali, oameni de toate naționalitățile, la reconstrucția economică și consolidarea cuceririlor democratice.

În continuarea procesului început încă din perioada pregătirii și înfăptuirii insurecției armate, partidul comunist a activat stăruitor pentru consolidarea unității forțelor democratice, pentru lărgirea coaliției acestora. În vederea alegerilor, partidele participante la guvern — Partidul Comunist, Partidul Social-Democrat, Frontul Plugarilor, Partidul Liberal (Gh. Tătărăscu), Partidul Național-Țărănesc (Anton Alexandrescu), Partidul Național Popular — au reînnoit în mai 1946 acordul lor de colaborare, constituind Blocul Partidelor Democrate. Un element important al alcătuirii acestei coaliții l-a constituit hotărîrea Congresului P.S.D. din martie 1946; înfrîngînd aripa de dreapta din conducere, care preconiza prezentarea separată în alegeri a P.S.D., majoritatea congresiștilor s-a pronunțat pentru participarea în alegeri a P.S.D. pe liste comune cu P.C.R.; s-a realizat astfel un nou pas înainte în întărirea unității clasei muncitoare, închegată prin făurirea în aprilie 1944 a Frontului Unic Muncitoresc.

La baza coaliției largi a forțelor democratice a fost pusă *„Platforma program a B.P.D."*, care constituia un amplu program de lucru pentru refacerea și dezvoltarea multilaterală a țării, normalizarea vieții economice, ridicarea producției industriale și agricole și îmbunătățirea aprovizionării populației, asigurarea celor mai largi drepturi și libertăți cetățenești, întărirea suveranității și independenței naționale.

Acest program a fost primit cu cea mai deplină aprobare de masele largi ale poporului — întreaga desfășurare a evenimentelor după 23 august 1944 întărind încrederea maselor în deplina concordanță dintre vorbele și faptele partidului comunist, forța politică conducătoare a coaliției democratice, în capacitatea lor de a-și făuri o viață nouă. În programul B.P.D., masele vedeau nu numai un program de măsuri imediate, ci un mijloc de luptă pentru dezvoltarea mai departe a țării pe calea democrației și progresului social.

Cine a trăit atmosfera fierbinte a acelei perioade, își amintește bine cum de fapt **încă cu mult înainte de alegeri, pe măsura desfășurării campaniei electorale, voința populară se manifesta cu o impresionantă intensitate și cu o claritate lipsită de orice echivoc.** Pretutindeni în țară, începînd cu Capitala și pînă în cel mai îndepărtat cătun, aveau loc uriașe mitinguri și întruniri publice, care se transformau în entuziaste manifestări pentru regimul democrat-popular. Răsfoim presa acelor zile și cităm cîteva titluri: *„Marele stadion S.T.B. din Capitală a fost neîncăpător pentru cei peste 100 000 de cetățeni veniți să asculte cuvîntul reprezentanților partidului comunist". „La impunătorul miting electoral din Sectorul III albastru din Capitală s-a scandat: Muncitori, țărani, soldați, pentru soare să votați". „La Ploiești, 120 000 de prahoveni au aclamat Partidul Comunist Român și Blocul Partidelor Democrate"; „Grandioasă manifestație organizată de B.P.D. la Cluj". „80 000 de români și maghiari au aclamat pentru guvernul Groza la Tg. Mureș"* etc. Către Consiliul Politic al Blocului Partidelor Democrate curgea un adevărat torent de moțiuni care exprimau adeziunea cetățenilor de cele mai diferite categorii sociale, multe din ele legînd hotărîrea de a vota pentru forțele democratice cu angajamente concrete în refacerea țării. *„Fabrica noastră — arătau în moțiunea lor muncitorii de la I.A.R. Brașov — a fost aproape distrusă de bombardament. Astăzi, fabrica este reclădită... fabricăm tractoare comandate de guvern care la primăvară vor răsturna brazdă nouă. Aceasta este dorința noastră și a tuturor celor ce își iubesc patria. Dar Maniu și Brătianu urlă că «România nu poate și nu trebuie să fabrice tractoare». Cu alte cuvinte, după ei nu avem nevoie de industrie și nici de muncitori. Așa înțeleg ei patriotismul: să înhame poporul la carul trusturilor străine. Ținînd cont de aceste fapte, să ajutăm la biruința Blocului Partidelor Democrate. Să votăm cu toții semnul Soarelui, care ne va lumina calea spre progres".*

O vie efervescență avea loc și la sate; țăranii întîmpinau alegerile muncind cu rîvnă pentru realizarea la timp a lucrărilor agricole de toamnă, convinși că ei, și nu moșierii, vor fi cei ce vor culege roadele.

Intelectualii de vază, figurile cele mai ilustre ale culturii și științei românești, înțelegînd semnificația momentului istoric, înălțimea răspunderii ce le revenea, au fost alături de clasa muncitoare, de forțele democratice patriotice, pe listele B.P.D. figurînd nume ca ale lui Mihail Sadoveanu, George Enescu, George Călinescu, Gala Galaction etc.

Pierzînd tot mai mult terenul de sub picioare, P.N.Ț. și P.N.L. au pus în mișcare întregul arsenal al vechilor practici politicianiste; campania lor electorală n-a fost decît o vastă acțiune de înșelare a maselor, caracterizată prin răspîndirea celor mai absurde zvonuri și calomnii, printr-o deșănțată demagogie. Totodată, partidele reacționare organizau bande înarmate, grupuri diversioniste de tip fascist, formate din legionari și tot felul de elemente declasate, care căutau să provoace dezordini și incidente, se dedau la acte huliganice, atacau sediile ale partidelor și organizațiilor democratice. În diferite părți ale țării au fost descoperite adevărate depozite de arme și muniții ale acestor bande. Partidele istorice urmăreau, o dată cu intimidarea maselor, să creeze în țară o atmosferă de dezordine, spre a dispune astfel de un „argument" pentru a contesta ulterior rezultatul alegerilor. Această încercare a fost însă dejucată.

În total contrast cu alegerile din trecut — „zile de doliu" cum erau denumite în presa epocii datorită silniciilor și violențelor ce le caracterizau — ziua acestor alegeri a prilejuit **o uriașă desfășurare a forțelor democrației și progresului, o grandioasă manifestare politică a întregului popor.** Cetățenii s-au prezentat la vot în proporții nemaicunoscute la noi; din zorii zilei, cu mult înainte de ora votării, șiruri nesfîrșite de oameni — muncitori, țărani, intelectuali, femei, tineri, militari, oameni de toate naționalitățile — se adunaseră la sediile de votare. Bucuria populară s-a revărsat în cîntece, în horele încinse în fața sediilor de votare și în piețele publice. Niciodată țara nu mai văzuse asemenea alegeri.

Acțiunile teroriste disperate la care au recurs forțele reacțiunii — bande huliganice au tăiat legăturile telefonice dintre unele localități, au încercat atacuri împotriva secțiilor de votare, 17 cetățeni fiind uciși și 127 răniți de bandele fasciste — au fost zădărnicite de forțele democratice, datorită sprijinului larg de masă, asigurîndu-se astfel libera exprimare a voinței cetățenilor.

Rezultatul alegerilor a arătat că în întreaga țară au luat parte la vot circa 7 000 000 de cetățeni, cu 4 000 000 mai mult decît cel mai mare număr de votanți înregistrați în trecut în România (circa 3 000 000 în 1937). Coaliția forțelor democratice a întrunit 79,86 la sută din voturi, în timp ce partidele reacțiunii n-au obținut decît: P.N.Ț. — 12,06%, iar P.N.L. — 3,07%; restul de voturi au revenit altor partide și grupări. **Aceasta a fost o clară și categorică expresie a voinței naționale, o răsunătoare victorie politică a forțelor democratice, care a confirmat fără putință de tăgadă hotărîrea poporului român de a dezvolta marile sale cuceriri revoluționare, de a păși neabătut mai departe la consolidarea regimului democrat-popular, a asigura înaintarea României pe calea libertății; democrației și socialismului, a progresului multilateral și bunăstării poporului. A devenit evident pentru oricine că regimul democrat popular se bucură de o largă bază de masă; aceasta a contribuit la consolidarea lui, i-a sporit prestigiul internațional, spulberînd calomniile răspîndite de cercurile reacționare.**

Rezultatul alegerilor a constituit o zdrobitoare înfrîngere a reacțiunii. În fața uriașei adeziuni populare întrunite de forțele democratice, a apărut și mai limpede, la lumina zilei, izolarea de masa a partidelor reacționare, alegerile marcînd de fapt prăbușirea lor ca formațiuni politice. În perioada care a urmat, acestea s-au demascat și izolat tot mai mult, fiind în cele din urmă definitiv înlăturate din viața politică a țării.

Parlamentul, constituit în urma alegerilor, a avut un mare rol în consolidarea puterii populare, în desfășurarea mai departe a procesului revoluționar. El a legiferat asemenea măsuri cu adînci implicații în viața economică și socială, cum au fost cele privind etatizarea Băncii Naționale, proteguirea pămînturilor țăranilor împroprietăriți împotriva acaparării lor de către elementele capitaliste de la sate, crearea oficiilor industriale, a adoptat programul propus în iunie 1947 de P.C.R. pentru refacerea economică și financiară a țării.

Victoria strălucită în alegeri a forțelor democratice a deschis astfel drum larg înaintării impetuoase a revoluției populare, refacerii economice a țării, cuceririi întregii puteri politice de către poporul muncitor în frunte cu clasa muncitoare — care a trecut apoi la construirea socialismului, operă strălucit încununată prin victoria deplină și definitivă a noii orînduiri în patria noastră.

Astăzi, cînd întregul popor condus de partidul comunist își consacră toate forțele desăvîrșirii construcției socialiste, evocarea momentului atît de bogat în semnificații al alegerilor de acum 20 de ani constituie un izvor de satisfacție, de optimism, ne întărește voința de a munci cu abnegație pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de-al IX-lea Congres al partidului, a înălța patria tot mai sus pe culmile progresului, bunăstării și civilizației socialiste.

20 de ani de la alegerile parlamentare din 1946

MALADII... SANITARE

În ziarul nostru a apărut de curînd un articol în care se arătau grave deficiențe în asistența medicală a orașului Hunedoara. Pe marginea celor consemnate au sosit la redacție mai multe scrisori. Publicăm azi două dintre ele.

Există o oră cînd asistența medicală se întrerupe?

Nu cu mult timp în urmă, directorul serviciului medico-sanitar al Întreprinderii miniere Cîmpulung-Muscel, dr. Miron Dumitru, afirma că în ce privește asistența medicală în secțiile întreprinderii „toate sînt bune și la locul lor".

Mă aflam în ziua de 12 octombrie a. c. la policlinica din Pescăreasa a bazinului nostru carbonifer. În sala de așteptare și afară, lume multă. Unii chiar cu afecțiuni acute, veniseră încă din zori. În policlinică — nici un medic. Bolnava Elisabeta Stoican, muncitoare în sectorul minier Jugur, venise de la 9 km chinuită de dureri ale abdomenului, deoarece la cabinetul medical din Jugur i se refuzase consultația: se prezentase... după orele de program! Medicul policlinicii a stabilit necesitatea internării în spital.

Alți muncitori, sosiți tot de la distanțe mari, îl așteptau pe dr. Georgescu C., stomatologul. Trecuse ora 9, dar cabinetul stomatologic — atît de mult solicitat — continua să rămînă închis, deși programul de consultații, afișat pe ușă, indica deschiderea la 8. Întîrziaseră la lucru și dentistul Alexandru Cortea și asistenta medicală Elisabeta Dobrescu — de la același cabinet.

La spitalul minier din Schitu Golești, datorită priceperii și pasiunii dovedite de medicul de specialitate, se fac intervenții chirurgicale îndrăznețe, cu rezultate foarte bune. (În 7 luni un singur chirurg — dr. DUMITRACHE AURELIAN, *ajutat de un felcer,* DOROBANȚU NICOLAE, *a efectuat peste 200 de intervenții chirurgicale mari și mijlocii). Fiecare bolnav operat trebuie supravegheat îndeaproape. După-amiază și noaptea însă, în spital nu se află nici un medic, bolnavii sînt lăsați în seama surorilor medicale.*

Secția sanitară a Sfatului popular raional Muscel manifestă o slabă preocupare față de asistența medicală pentru mineri. Este admisibil oare ca în întregul bazin carbonifer — nici măcar la spital — să nu existe după orele de program medici de gardă? O dovadă concludentă a dezinteresului secției sanitare raionale este și următoarea. Pentru ziua de 13 octombrie a. c., medicul șef al raionului, dr. Nicolae Mazilu, i-a convocat la o ședință pe medicii din raion, la ora 9 dimineața, deci în plin program de lucru, paralizînd în felul acesta activitatea staționarelor, policlinicii și spitalului.

Printr-un control riguros și sistematic, întărirea disciplinei în muncă a medicilor, acoperirea unor goluri în schemele de unități și, mai cu seamă, prin organizarea unui serviciu de gardă, în primul rînd la spital — asistența medicală pentru mineri s-ar putea îmbunătăți simțitor.

Ion. B. MĂRGESCU
tehnician miner,
Întreprinderea minieră
Cîmpulung Muscel

CUVÎNTUL CITITORILOR

Lipsă la apelul cetățenilor

Doresc să-mi spun părerea despre punctele nevralgice *din asistența sanitară a raionului Călărași. Deși avem realizări importante în acest domeniu, nu se pot trece cu vederea unele deficiențe, dintre care mai gravă mi se pare a fi dezertarea medicului de la postul încredințat.* CORNELIA DONA *a fost numită medic într-o comună din raionul nostru. I s-au creat condiții bune de locuit și pentru practicarea profesiunii. Dar — din ce motive nu știm — după un an și-a părăsit circumscripția. Unde s-a dus, cine și în ce loc a angajat-o din nou, continuă să rămînă necunoscut pentru organele sfatului popular raional. La fel au procedat dr.* LILIANA BĂRBULESCU *de la dispensarul din Dragalina, precum și dr.* SEVASTIȚA SERGHIEVSCHI, *care a funcționat numai un an în comuna Ciocănești. În prezent această comună a rămas fără medic.*

Profesiunea de medic obligă la o înaltă conștiinciozitate; nu rareori de ea depinde viața sau moartea unui om. Totuși mai întîlnim încă și unii medici, cum sînt CORNELIU PREOTEASA, *din comuna Vîlcelele,* CAMELIA DACIU, *din comuna Dichiseni etc. care deseori fac numai act de prezență la dispensare sau lipsesc fără nici o motivare. Este însă și vina unor președinți de sfaturi populare ca Moise Stan din comuna Dichiseni (pentru asta el a fost foarte aspru criticat), care se dezinteresează de problemele asistenței sanitare. S-au semnalat cazuri cînd din nepăsarea unor oameni ca Dumitru Grigore, președintele sfatului popular din comuna Rasa, cadrele sanitare medii nu au primit mijloace de transport ca să se deplaseze de urgență în satele aparținînd de comună, deși afară ploua cu găleata.*

Ca și pînă acum, în legătură cu asemenea atitudini de crasă ignorare a problemelor de sănătate, sfatul popular al raionului va lua cele mai energice măsuri, sancționînd pe cei vinovați.

În încheiere, cîteva puncte nevralgice în munca secției raionale de sănătate și prevederi sociale. De mai mult timp localul dispensarului din comuna Ulmu trebuie să fie renovat. S-au repartizat în acest scop și fonduri, iar la fața locului s-a adus mare parte din materialele necesare. Totuși, renovarea încă nu s-a făcut, iar secția sănătate și prevederi sociale — răspunzătoare directă de această acțiune — nu-și face „nici o problemă" că treburile s-au împotmolit. Vreau să amintesc și cu acest prilej medicului șef, tov. Gheorghe Leventi și faptul că medicii din raion sînt lipsiți de sprijinul efectiv ce-l așteaptă. Nu este mai puțin adevărat că pentru această situație se face răspunzător și comitetul executiv al sfatului popular raional care a acceptat cu ușurință justificările secției sanitare.

Prof. Tănase ISAC
vicepreședinte
al sfatului popular
raional Călărași

Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi a organizat vineri o conferință de presă. Președintele asociației, Tiță Florea, a expus în fața ziariștilor principalele preocupări ale vînătorilor, îndeosebi cele legate de orientarea și dezvoltarea fondului de vînătoare. Cu acest prilej s-a anunțat, totodată, deschiderea sezonului de vînătoare la fazani și iepuri.

(Agerpres)

Ce au relevat dezbaterile în jurul NOULUI SISTEM DE PENSIONARE

(Urmare din pag. I)

În dezbaterile care au avut loc, oamenii s-au oprit în cuvîntul lor și asupra prevederilor din proiectul noii legi privitoare la majorarea cu doi ani a vîrstei de pensionare. Apreciind ca binevenită această măsură, care răspunde atît necesităților economiei naționale cît și dorinței exprimate de numeroși angajați de a li se da posibilitatea să-și continue activitatea în muncă, mulți muncitori de la „Autobuzul", Combinatul siderurgic Hunedoara, Șantierul Naval-Constanța, numeroase cadre didactice au arătat că ea împletește armonios interesele generale ale societății cu cele personale ale fiecărui om al muncii. Pe deplin justificate, aceste aprecieri dovedesc o înțelegere profundă a lucrurilor, simțul perspectivei.

Într-adevăr, ritmurile înalte de dezvoltare imprimate economiei noastre naționale, înzestrarea industriei cu tehnica contemporană, introducerea pe scară largă a unor agregate și instalații de mare complexitate tehnică, utilizarea tablourilor de comandă și de dirijare centralizată a proceselor tehnologice, extinderea procedeelor de calcul matematic și statistic în conducerea și organizarea producției, chimizarea agriculturii etc., reclamă tot mai multe cadre de înaltă calificare, specialiști cu experiență îndelungată în muncă, în stare să stăpînească și să conducă aceste angrenaje. Datorită acestei dezvoltări, în zilele noastre se răstoarnă aproape total cunoscutele prezumții cu privire la perioada de însușire a unei profesii în numai 2—3 ani, fără să mai vorbim de perioada necesară perfecționării și desăvîrșirii într-o meserie spre care tinde fiecare om al muncii. De aceea, încetarea activității salariate la 60 de ani bărbații și 55 de ani femeile, adică la o vîrstă cînd omul este încă în plină forță creatoare, cînd cunoștințele și experiența dobîndite de-a lungul atîtor ani de muncă își dau din plin rodul, reprezintă o pierdere însemnată atît pentru societate, care este lipsită de o importantă contribuție, cît și pentru omul respectiv, care în plină realizare a eforturilor creatoare se vede rupt de aceste preocupări.

Stabilirea unei corelații între durata medie de viață pe de o parte și vîrsta de pensionare, deci delimitarea judicioasă a perioadei cît o persoană e normal să rămînă în rîndul populației active, este impusă de logica stringentă a vieții sociale. Limita de vîrstă pentru pensionare din vechea legislație: 60 ani bărbații și 55 ani femeile, a fost stabilită în țara noastră în 1949, adică acum 17 ani. De atunci însă, datorită prefacerilor adînci care au avut loc în societatea noastră, elementele care au determinat fixarea acestei limite de vîrstă s-au schimbat fundamental. Astfel, datorită îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă, prin introducerea tehnicii noi și lărgirea măsurilor de protecție a muncii, datorită progreselor înregistrate în domeniul ocrotirii sănătății populației, ca și altor numeroase înlesniri create atît în sfera muncii cît și în traiul zilnic, s-a evidențiat o creștere considerabilă a duratei medii de vîrstă, ca indice semnificativ al ridicării generale a gradului de civilizație. Potrivit statisticilor, numai din 1956 pînă în 1963 durata medie a vieții a crescut de la 63,17 la 68,29 ani. Dacă ne referim la o perioadă mai din urmă, la anul 1932, de pildă, cînd durata medie a vieții în România era de 42 ani, saltul spectaculos realizat în această privință apare deosebit de pregnant. Corespunzător acestuia, investigațiile statistice scot în evidență și procesul de menținere pînă la o vîrstă mai înaintată a capacității fizice și intelectuale a oamenilor muncii, ceea ce, alături de celelalte considerente, subliniază odată mai mult temeiurile științifice ce au stat la baza prelungirii cu 2 ani a vîrstei de pensionare.

Referindu-mă la unele probleme ridicate cu prilejul dezbaterilor în întreprinderile „Textila-Grivița", F.R.B. din București și care priveau în special vîrsta de pensionare a femeilor, vreau să adaug și următoarele. Femeile reprezintă în țara noastră aproape 30 la sută din numărul salariaților. Contribuția lor la dezvoltarea economico-socială și culturală a societății reprezintă un factor de mare importanță. Datele cu privire la durata medie de viață a femeilor scot în evidență că, în cadrul mediei generale de 68 ani, femeile realizează o vîrstă medie de peste 70 ani, adică cu 5 ani mai mult decît bărbații. În plus, se cuvine subliniat încă un fapt. Noul sistem de pensionare prevede pentru femei în comparație cu bărbații nu numai o diferențiere a limitei de vîrstă (mai mică cu 5 ani), ci și a vechimii minime. În unele țări din lume, dintre cele mai avansate industrial, acest principiu nu operează, vechimea și limita de vîrstă fiind egale pentru bărbați și femei.

Un viu interes a suscitat în rîndul oamenilor muncii instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților. Peste tot, în adunările de dezbatere a proiectului, numeroși vorbitori au subliniat cu satisfacție avantajele însemnate ce le va aduce aceasta la vremea pensionării. În unele locuri — la Uzina „Electroputere" din Craiova, la Fabrica de conserve din Tg. Mureș — unii salariați mai tineri au ridicat problema dacă e cazul să contribuie la formarea acestui fond încă din primii ani de exercitare a profesiunii. Calculele făcute sînt cel mai convingător răspuns la această întrebare. Într-adevăr, sumele depuse de un salariat drept contribuție de 2 la sută din salariul său tarifar, timp de 35 de ani, sînt recuperate de acesta sub formă de pensie suplimentară doar în 3—4 ani de la încetarea activității și primirea pensiei, urmînd ca în continuare să primească pensia suplimentară din fondurile constituite potrivit principiului mutualității.

„Regăsim concretizată în proiectul de lege a pensiilor ideea solidarității muncitorești, a ajutorului reciproc care, încă din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, a stat la baza primelor forme de organizare ale mișcării noastre muncitorești" — spunea tehnicianul D. Ștefănescu de la Uzinele Grivița Roșie.

Într-adevăr, avantajele aduse de pensia suplimentară — faptul că ea este de 7 ori mai mare decît contribuția, 14 la sută față de 2 la sută, că se va primi în continuare pensia și după cei 3—4 ani în care întreaga sumă depusă a fost recuperată — sînt posibile tocmai datorită mutualității, într-ajutorării, aplicării acestui principiu la scara națională, cu alte cuvinte, prin participarea tuturor salariaților la constituirea fondului comun de care fiecare va beneficia după pensionare. Pe de altă parte, trebuie menționat și faptul că de pensia suplimentară beneficiază nu numai pensionarii pentru limită de vîrstă, ci și cei ce primesc pensie de invaliditate și de urmaș, precum și anumite categorii de persoane care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii în cadrul asigurărilor sociale de stat, dar care au contribuit la constituirea fondului pentru pensia suplimentară.

La popularizarea largă a prevederilor proiectului de lege a pensiilor, la organizarea și buna desfășurare a adunărilor pentru prelucrarea și dezbaterea lui, sindicatele, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, au adus o contribuție importantă. Ele au explicat cu claritate și răbdare tuturor salariaților și pensionarilor principiile care stau la baza noii reglementări, semnificația prevederilor sale, cum se va răsfrînge aplicarea lor în nivelul de trai al oamenilor muncii, al pensionarilor și familiilor lor.

Încheind acțiunea de dezbatere a proiectului, sindicatele nu consideră încheiată misiunea lor în această privință. În continuare ele sînt hotărîte să desfășoare o susținută muncă de popularizare și explicare a prevederilor noii legi a pensiilor, pentru cunoașterea lor temeinică de către toți oamenii muncii, veghind totodată la aplicarea lor corectă.

PAGINA ECONOMICĂ

Un echilibru just între fondul de acumulare și cel de consum

Problemă centrală a activității economice a cooperativelor agricole

Experiența celor 43 de cooperative agricole din raionul Luduș demonstrează convingător că sporirea puterii lor economice este condiționată în măsură hotărîtoare de dezvoltarea proprietății obștești — izvorul creșterii continue a producției și veniturilor bănești, a bunăstării țăranilor cooperatori. Faptele arată că au de cîștigat îndeosebi acele unități care investesc, an de an, fonduri însemnate pentru dezvoltarea avuției cooperatiste și satisfacerea nevoilor producției, care chibzuiesc bine cît din venituri trebuie destinate acumulărilor și cît consumului.

În ultimii ani, cooperativa agricolă din Rîciu, de exemplu, a alocat la fondul de acumulare sume care au depășit 20 la sută din veniturile realizate. Această măsură a fost impusă de ritmul rapid de dezvoltare a unității, de posibilitățile ei economice și financiare tot mai mari. În 1960, mijloacele fixe ale cooperativei erau foarte reduse. Pe atunci, în întreaga unitate nu exista decît un singur grajd. Astăzi, însă, cooperatorii au 9 grajduri în care cresc sute de animale, ce le aduc mari venituri bănești, 3 magazii, un garaj care adăpostește 4 autocamioane, un atelier de fierărie și tîmplărie, utilaje cum ar fi moară cu ciocănele, selector electric etc. În acest an ei au ridicat o construcție care să asigure vinificarea și păstrarea în bune condiții a vinului, un atelier mecanic, au procurat toate materialele necesare pentru construirea în 1967 a unei hale moderne de păstrare și preparare a furajelor. Aceste investiții au fost posibile datorită creșterii veniturilor bănești — urmare directă a consolidării proprietății cooperatiste. Că s-a procedat bine alocîndu-se sume importante pentru dezvoltarea producției, că membrii cooperatori au avut de cîștigat din aceasta și nu de pierdut, o dovedește creșterea continuă a valorii zilei-muncă. Dacă în 1961 s-au împărțit cooperatorilor pentru fiecare zi-muncă prestată produse și bani în valoare de 21 lei, în 1965 această sumă a crescut la 27,65 lei, iar în 1966 ea va depăși 30 lei. Important este și faptul că pe măsura sporirii veniturilor cooperativa agricolă a avut posibilitatea să împartă lunar avansuri bănești tot mai substanțiale. Concluzia este evidentă: în această cooperativă cît și în multe altele, folosirea cu grijă a fondurilor bănești în scopuri productive, pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, cumpărări de îngrășăminte chimice, extinderea plantațiilor de vii și pomi și a mecanizării lucrărilor, amenajarea și îmbunătățirea unor mari suprafețe de pajiști etc., într-un cuvînt pentru sporirea averii obștești a cooperativelor, a contribuit la creșterea veniturilor membrilor cooperatori.

Ținînd seama de aceste învățăminte, cooperativele agricole din raion au acordat o și mai mare atenție în acest an dezvoltării proprietății obștești, stabilirii unui raport corespunzător între fondurile de acumulare și de consum, care să permită atît reluarea pe scară tot mai largă a procesului de producție cît și satisfacerea nevoilor țăranilor cooperatori. Potrivit planului financiar ele trebuie să aloce în acest an pentru dezvoltarea producției 26 961 000 lei. Aceste prevederi se înfăptuiesc punct cu punct. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie au și fost alocate 21 602 000 lei. Datorită realizării unor venituri mai mari decît cele înscrise în plan, pînă la finele anului unitățile din raion vor repartiza pentru dezvoltarea proprietății cooperatiste încă 9 milioane de lei.

Sînt cooperative agricole (Dîmbu, Ogra, Sînpaul, Cipău, Bogata și altele) care, ținînd seama de nevoile producției, de posibilitatea valorificării superioare a condițiilor naturale locale și de resursele financiare existente, au alocat la fondul de acumulare peste 20 la sută din veniturile realizate, iar alte 26 de unități — aproape 20 la sută. Aceste fonduri au fost folosite cu multă grijă, exclusiv în scopuri productive.

De mare însemnătate în această privință a fost ajutorul concret, permanent acordat de către uniunea raională a cooperativelor agricole conducerilor fiecărei unități. Putem spune că, datorită acestui ajutor, consiliile de conducere, contabilii și cooperatorii care răspund de aprovizionarea tehnico-materială și realizarea construcțiilor s-au ocupat cu mai multă răspundere de sarcinile ce le-au revenit în domeniul investițiilor și al folosirii judicioase a fondurilor bănești, au reușit să intervină operativ pentru lichidarea greutăților sau deficiențelor care au mai apărut pe parcurs. Eficiența sprijinului amintit rezultă clar chiar numai dintr-un singur exemplu.

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

La Ulieș, ca de altfel și în alte cooperative, efectivele de animale sînt în continuă creștere. Pentru a le asigura condiții bune de cazare, la un moment dat, conducerea cooperativei s-a gîndit să demoleze un grajd mai vechi cu o capacitate de 100 de animale și, din materialele rezultate, precum și cele care urmau să mai fie procurate, să se construiască un grajd nou. Potrivit calculelor făcute, valoarea acestuia se ridica la 120 000 lei. Noi am arătat însă consiliului de conducere că ar fi mult mai bine și mai economic dacă s-ar repara adăpostul existent. În condițiile cazării corespunzătoare a animalelor s-ar realiza însemnate economii, care ar putea fi folosite în alte sectoare de producție. Adunarea generală a cooperativei agricole a aprobat această propunere. Urmarea: repararea grajdului a costat doar vreo 5 000 lei. Cu banii economisiți s-a procurat un pod-basculă și s-a acoperit crama începută în 1965, adică s-au făcut lucrări neplanificate, dar foarte necesare bunului mers al procesului de producție.

Cu grijă ne-am ocupat și de organizarea corespunzătoare a evidenței contabile în cooperativele agricole și de întărirea disciplinei financiare, știut fiind că numai atunci cînd ai o oglindă reală a veniturilor și cheltuielilor, a acumulărilor și fondurilor destinate consumului poți asigura folosirea judicioasă a produselor și banilor obținuți. Inspectorii contabili ai uniunii, repartizați pe unități, au ajutat efectiv pe cooperatori să pună la punct evidența, să urmărească cum este îndeplinită fiecare prevedere a planului de producție și financiar. La sfîrșitul fiecărui trimestru, în cooperativele din raion consiliile de conducere au prezentat în fața adunărilor generale analize economico-financiare, în care s-a explicat cooperatorilor ce venituri s-au obținut în fiecare sector și cum au fost folosite, cum s-au înfăptuit prevederile planului financiar la capitolele: producție, investiții, nevoi social-culturale. Pe această bază s-au stabilit măsuri care să prevină manifestarea în viitor a unor deficiențe asemănătoare.

Cu toate rezultatele bune obținute în medie pe raion, există încă unele cooperative agricole unde nu se acordă suficientă atenție dezvoltării averii obștești. Ne vom îndrepta și mai mult atenția spre aceste unități, ajutîndu-le să sporească proprietatea cooperatistă pe măsura posibilităților.

Nu peste multă vreme se va trece la întocmirea planurilor de producție și financiar pentru anul 1967. Aceasta este o acțiune de cea mai mare însemnătate, întrucît de reușita ei depind dezvoltarea în perspectivă a unității, folosirea judicioasă a veniturilor, în așa fel încît să se satisfacă și nevoile lărgirii producției și cele ale membrilor cooperatori. Conducerea uniunii a luat măsuri pentru întocmirea cu grijă a acestor planuri, pentru stabilirea cît mai aproape de realitate a producțiilor și veniturilor. În ședințele de lucru s-a explicat membrilor consiliilor de conducere cum este bine să se orienteze producția în 1967, ce trebuie făcut pentru a valorifica în mod superior condițiile naturale și economice existente în fiecare unitate, în ce direcții să orienteze folosirea veniturilor realizate.

Fanea TANASIE
președintele Uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție Luduș

Consfătuirea pe țară a pomicultorilor

Vineri au luat sfîrșit lucrările consfătuirii pe țară a pomicultorilor. Cu acest prilej s-au dezbătut diferite aspecte ale dezvoltării pomiculturii și sporirii producției de fructe și s-au făcut numeroase propuneri care au fost concretizate într-un plan de măsuri. Vorbitorii s-au referit la necesitatea folosirii mai chibzuite a terenurilor destinate livezilor, a extinderii în continuare a speciilor și soiurilor de fructe de mare valoare economică. În vederea pregătirii materialului săditor, ei au arătat că este bine să se stabilească atît suprafețele cît și soiurile cu cîțiva ani înainte. Dată fiind dezvoltarea în perspectivă a pomiculturii în țara noastră, se impune luarea unor măsuri pentru asigurarea condițiilor de păstrare a fructelor.

Dezbaterile au scos în evidență sprijinul deosebit pe care pomicultura l-a primit din partea statului, perspectivele mari de dezvoltare a acestui sector al agriculturii.

În cea de-a doua zi a consfătuirii au luat cuvîntul tovarășii Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, și Ștefan Matei, șef de secție la C.C. al P.C.R.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Apoi tovarășul Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, a înmînat diplome de autor pentru noi soiuri de pomi fructiferi — creații ale specialiștilor: Rudolf Palocsay și Ștefan Oprea, de la stațiunea experimentală pomicolă Cluj, Vasile Cociu și Porfirie Popa, de la I.C.H.V., și Gheorghe Moruju de la stațiunea experimentală Voinești, regiunea Ploiești.

(Agerpres)

Trustul de construcții se adaptează prea greu sarcinilor actuale

(Urmare din pag. I)

maistrul **Gheorghe Voicu** — pentru că, dintr-o deficiență de aprovizionare, nu avem cimentul necesar".

Despre deficiențe în aprovizionarea tehnico-materială, în organizarea lucrărilor și a muncii, ne-au vorbit și alte cadre de pe șantierele de construcții argeșene. În aceasta constă, de altfel, o a doua cauză esențială a tărăgănării lucrărilor, a „asaltului" care se dă acum, în ultimele luni ale anului, la execuția blocurilor de locuințe din regiune. Conducerea trustului, ca și conducerile grupurilor de șantiere nu au luat din vreme măsurile ce se cuveneau pentru o organizare temeinică a muncii echipelor de constructori, pentru completarea formațiilor de lucru cu muncitorii necesari la nivelul volumului de lucrări ce trebuie realizat, pentru întreținerea și folosirea cu indici corespunzători a utilajelor și mecanismelor de pe șantiere. Multe neajunsuri există și în gospodărirea șantierelor.

Era normal ca sfatul popular regional și trustul să tragă învățămintele cuvenite din situația care s-a creat anul acesta în domeniul construcțiilor de locuințe. Dar nu au făcut acest lucru. Pregătirile necesare pentru construcțiile anului viitor se află într-un stadiu cu totul nesatisfăcător. În iureșul terminării blocurilor prevăzute pe acest an, s-a neglijat aproape complet pregătirea frontului de lucru pentru 1967. „Deficiențele pornesc tot de la eșalonarea defectuoasă a lucrărilor — ne spune tov ing. **Grigore Popescu**, secretar al Comitetului orășenesc de partid Pitești. În orașul nostru urmează să fie date în folosință în anul ce vine circa 2 400 de apartamente, dar ca front de lucru se pregătește în prezent mai puțin de a zecea parte din acest volum de lucrări".

După cum se vede, organizația regională de construcții și sfatul popular regional se adaptează cu greu necesităților și sarcinilor de construcție. Apare absolut necesar ca această problemă să fie examinată cu toată răspunderea.

Stațiunea experimentală agricolă Șimnic-Craiova. Se sortează roșiile din noua recoltă

(Foto Agerpres)

ȘTIINȚA ȘI PRODUCȚIA

CUM POATE FI RIDICATĂ EFICIENȚA PROCESELOR CATALITICE

prof. dr. docent Ioan V. NICOLESCU
Universitatea București

În cadrul progreselor dobîndite de știința și tehnica chimică modernă, un loc de frunte îl ocupă descoperirea însușirilor deosebite ale unor substanțe chimice care pot accelera realizarea celor mai subtile sinteze industriale. Este vorba de catalizatori, prețioși agenți ai reacțiilor chimice.

Cele mai importante procese de acest gen au loc în industria azotului, în fabricarea monomerilor pentru mase plastice, la producerea tuturor tipurilor de cauciuc etc.

Am enumerat doar cîteva exemple, dar se poate constata cu ușurință uriașul interes pe care-l prezintă în zilele noastre perfecționarea tehnologiei proceselor catalitice pentru industria chimică românească în plină dezvoltare.

Pentru a urmări evoluția acestor investigații trebuie arătat că cercetările în domeniul catalizei eterogene și al catalizatorilor solizi au început încă în anul 1948 la Facultatea de chimie a Universității București și la Centrul de cercetări de chimie organică al Academiei cu un număr restrîns de cadre și cu o bază materială modestă. Pe măsură ce au luat ființă marile noastre combinate chimice, ținînd seama de necesități și posibilități, s-au organizat și alte colective de cercetare: la Petrochim și Institutul de cercetări pentru prelucrarea țițeiului-Ploiești, la Chimigaz-Mediaș, la Institutul de petrol, gaze și geologie-București, la Facultatea de fizică a Universității din Cluj, precum și un colectiv profilat pe cercetări teoretice la Centrul de chimie-fizică al Academiei.

Colectivele care studiază proprietățile și tehnologiile de fabricare ale catalizatorilor industriali au obținut bune rezultate atît în faza de laborator cît și în instalațiile pilot, care constituie un punct de plecare pentru unele realizări industriale de prestigiu. Dintre acestea, putem menționa catalizatorii utilizați la reformarea benzinei, a fabricării butadienei, a acidului sulfuric, a aldehidei formice, aluminele catalitic active, catalizatorul pentru conversia oxidului de carbon și altele.

Dispersarea acestor colective de cercetare în diverse localități și mai ales lipsa unei colaborări eficiente între ele și laboratoarele uzinale, sporadica informare reciprocă asupra temelor cercetate, insuficienta aprofundare a celor mai noi tendințe vădite în acest domeniu pe plan mondial au avut ca efect o anumită stagnare a procesului de investigație. De aceea, în multe cazuri s-a insistat asupra unor soluții clasice fără a se sesiza perspectiva pe care o prezintă o serie de noi procedee. S-au studiat astfel tehnologii pentru fabricarea unor catalizatori activi timp de 5—7 ani; în schimb a fost neglijat studiul fabricării unor catalizatori solicitați imperios de industria noastră chimică în cantități importante.

Unul din marile neajunsuri de care se izbesc cercetătorii din acest domeniu îl constituie stațiile-pilot. Se știe că acestea aduc o importantă contribuție la definitivarea tehnologiilor de fabricare a catalizatorilor și nu necesită mari investiții. Construcția micropilotului pentru încercarea catalizatorului utilizat în sinteza amoniacului, de pildă, durează de cîțiva ani — fără a se fi ajuns la definitivarea ei. Extrem de lent se desfășoară și construcția stației-pilot pentru studiul catalizatorului de dehidrogenare de la Combinatul de cauciuc-Gh. Gheorghiu-Dej. În aceeași situație se află și stația-pilot pentru studiul catalizatorului de reformare de la rafinăria Brazi.

Dar finalizarea cercetărilor este condiționată și de alți factori. De fapt, datorită fazelor succesive, dintre care doar unele corespund necesităților reale, iar altele ar trebui serios reexaminate în sensul simplificării sau chiar eliminării lor, o lucrare de laborator — în ramura de care ne ocupăm — ajunge de regulă în fază finală abia după doi ani, sau chiar mai mult. În acest timp, în știința și tehnica mondială apar multe alte perfecționări, se ivesc noi tipuri de catalizatori. Pentru a nu rămîne în urmă este absolut necesară o scurtare a perioadei de finalizare a cercetărilor. În acest sens, cred că s-ar realiza un pas important dacă pe lîngă fiecare din combinatele noastre chimice ar funcționa cîte o stație-pilot conectată circuitului instalației industriale: s-ar crea astfel posibilitatea permanentă de a se încerca și perfecționa catalizatorii. În aceste combinate ar trebui să existe și un grup de cercetare — în cadrul laboratorului uzinal — în domeniul catalizatorilor care să constituie nucleul de legătură dintre cercetătorii din institute și stația-pilot.

În această ramură se semnalează și o serie de fenomene de paralelism în cercetare. Așa, de pildă, catalizatorul pentru reformarea benzinei este studiat atît de colectivul Centrului de chimie organică al Academiei, cît și de Institutul de cercetări pentru prelucrarea țițeiului-Ploiești. Deși în cercetări sînt utilizate metode diferite, între aceste unități nu există organizată a informare reciprocă sau schimburi de experiență, și nici vreo convenție de colaborare, deși tema figurează și în Programul unitar al cercetării științifice, fiind deci o obligație care privește economia națională. De altfel, carențele prezente în sistemul defectuos de informare privește și legătura dintre institute, catedre din învățămînt superior și Academie. În acest sens, cred că s-ar dovedi utilă organizarea unor dezbateri cu caracter specializat la care să participe toți cei interesați, ca și a unui simpozion pe scară națională, sub egida Consiliului Național al Cercetării Științifice sau a Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor.

Cu prilejul vizitei în regiunea Bacău, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R. a recomandat să se acorde atenție sporită cercetărilor în domeniul catalizatorilor, unirii într-un singur mănunchi a forțelor științifice care lucrează pe acest tărîm.

Activînd în acest sens, Ministerul Industriei Chimice a inițiat organizarea unei brigăzi complexe de cercetare a-vînd ca obiectiv realizarea unor catalizatori pentru fabricarea butadienei. Ea este alcătuită din cercetători de la Centrul de chimie organică al Academiei, de la Institutul Petrochim-Ploiești și Laboratorul central al Combinatului de cauciuc-Gh. Gheorghiu-Dej. Activitatea brigăzii s-a concretizat prin îmbunătățiri aduse catalizatorului vechi, dar s-au realizat și cîteva tehnologii pentru fabricarea unui nou tip de catalizator autoregenerativ, aflat în probe industriale, cu performanțe mai bune decît ale celui precedent, care va aduce un spor anual de 4 000—5 000 tone în producția de cauciuc.

Realizarea și descoperirea unor catalizatori de mare eficacitate economică necesită desigur și o bază materială adecvată, echipament științific de înaltă tehnicitate, deseori costisitor. Diversele colective mai sus amintite posedă astăzi aparate moderne, care oferă posibilitatea unor determinări exacte. Ele sînt însă răspîndite în cinci-șase centre pe tot cuprinsul țării. În această situație, utilizarea maximală a aparaturii nu se poate realiza. Ridicarea la un nivel superior de cercetare complexă a catalizei eterogene și a catalizatorilor industriali, găsirea unor soluții originale în valorificarea materiilor prime pun problema organizării unui centru unic specializat în acest domeniu. În acest sens, sînt pe deplin justificate preocupările Ministerului Industriei Chimice care a luat în discuție înființarea unui centru de cercetări catalitice și control al producției pentru perioada 1968—1970. De asemenea și Centrul de chimie organică intenționează organizarea unei secții puternice pentru cercetarea proceselor catalitice în cadrul Academiei.

Alte deficiențe în dezvoltarea acestor cercetări se datorează și numărului restrîns de cadre specializate. Deși institutele noastre de învățămînt superior formează chimiști și ingineri chimiști de înaltă calificare, în domeniul catalizei, ele nu s-au preocupat în suficientă măsură de pregătirea unor absolvenți care să posede cunoștințe aprofundate de fizică, chimie-fizică, chimie și tehnologie. În colectivele existente s-au specializat — e drept — în ultimii zece ani mulți tineri care s-au afirmat printr-o serie de realizări remarcabile. Din păcate, numărul lor este încă prea restrîns.

Concentrîndu-și eforturile spre rezolvarea operativă a unor teme de stringentă actualitate pentru industria chimică românească, cercetătorii proceselor catalitice sînt convinși că pot spori eficiența investigațiilor în acest sector, contribuind din plin la valorificarea superioară a resurselor țării.

ÎN BANAT

„DISPARIȚIA" A 20 000 DE HECTARE

În gospodăriile de stat și cooperativele agricole de producție din regiunea Banat au fost întreprinse numeroase acțiuni pentru redarea în circuitul agricol a noi suprafețe de teren. Numai în ultimii ani, prin eliminarea drumurilor inutile, prin desecări, defrișare etc., au fost redate agriculturii 16 700 ha, din care 11 000 ha arabile. De asemenea, s-a dat o atenție mai mare îmbunătățirii suprafețelor erodate prin lucrări antierozionale: arături pe curbele de nivel, terasări pentru plantații de vii și pomi, culturi pe fîșii și benzi etc. În felul acesta, din 1960 și pînă în prezent, fenomenele eroziunii au fost înlăturate de pe mai bine de 49 000 ha.

În Banat există o suprafață de 50 000 ha terenuri degradate datorită sărăturării. Cu ajutorul specialiștilor de la Institutul agronomic din Timișoara, în 15 cooperative s-au luat măsuri pentru sporirea potențialului de producție a terenurilor sărăturoase. Pentru ameliorarea acestora se impun în continuare o serie de lucrări complexe și de durată cum ar fi: eliminarea excesului de umiditate prin desecări, aplicarea de amendamente și îngrășăminte, cultivarea unor plante rezistente la sărături etc. Rezultatele obținute la cooperativele de producție Sînmartin, Diniaș, Sînnicolau-Mare, Șag și altele, sînt încurajatoare.

Multe conduceri de unități agricole se preocupă de prevenirea inundațiilor. Din suprafața totală de aproximativ 550 000 ha expuse excesului de umiditate și inundațiilor au fost ameliorate pînă în prezent 367 500 ha, urmînd ca în anii următori acțiunile pentru înlăturarea excesului de apă să fie extinse.

Cu toate măsurile întreprinse pentru redarea în circuitul agricol a noi terenuri, din cifrele existente la Consiliul agricol regional rezultă că suprafața arabilă a regiunii Banat a scăzut, în în ultimii 4 ani, cu aproximativ 20 000 ha. Acest lucru se datorește mai multor cauze. În primul rînd, unele conduceri de unități, pentru a apărea cu producții medii mai mari „scad" suprafața arabilă pe motiv că nu este fertilă, deși în realitate ea se cultivă. Trustul Gostat Lugoj a propus să i se scoată din terenul arabil o suprafață de 3 482 ha. Un colectiv regional, care a verificat starea terenului propus a fi scos din circuitul agricol, nu a putut fi de acord cu conducerea trustului. În urma constatărilor făcute s-a admis ca unele suprafețe să fie destinate plantării de pomi și vii.

Deși în prezent organele regionale nu au o evidență a suprafețelor ocupate de mărăcinișuri și drumuri inutile, a terenurilor nefolosite de pe lîngă șosele și căi ferate se poate aprecia că acestea ocupă sute de hectare. Suprafețe întinse pline de mărăcini sînt la gospodăriile de stat din Ghilad, Greoni, Răcăjdia, Făget și altele. Grav este faptul că, în loc ca acestea să se reducă, cresc an de an.

Mari suprafețe de teren arabil sînt irosite datorită dispersării construcțiilor gospodărești, mai ales în cooperativele agricole. În prezent, circa 1 000 ha sînt pur și simplu irosite. Este adevărat că o serie de unități ca cele din Vinga, Denta și altele, caută să folosească spațiul dintre construcții, însămînțînd plante furajere. Unele cooperative însă, ca cele din Cheglevici, Dumbrava, Bătești, Topolovățu Mare și multe altele au depășit cu 3 pînă la 6 ha suprafața necesară construcțiilor gospodărești datorită incorectei așezări a obiectivelor.

În Banat mai sînt o serie de întreprinderi care, prin construcțiile ce le execută, sustrag din circuitul agricol, an de an, însemnate suprafețe de teren. În această situație se află terenurile ocupate de Întreprinderea forestieră Orșova, I.M.T.E. Lugoj și altele.

Gospodărirea nerațională a pămîntului este înlesnită de faptul că în regiunea Banat nu există o evidență funciară pusă la punct. Așa, de pildă, între datele Direcției regionale de statistică și cele ale organelor agricole cu privire la suprafața agricolă a Banatului există o diferență de 27 000 ha. Nimeni nu știe dacă acest teren există sau nu. Ba, mai mult, suprafețele agricole din fiecare unitate au fost stabilite numai pe baza datelor furnizate de conducerile acestora. Or, există destule exemple care atestă că datele culese în acest fel nu exprimă realitatea. Prin lucrările de evidență funciară întocmite în raionul Oravița au fost descoperite 400 ha de teren arabil care nu era înregistrat nicăieri. În raionul Bozovici numai la 5 cooperative de producție au fost găsite 170 ha teren arabil care nu erau trecute în evidența funciară. De aceea, este necesar ca organele locale să se preocupe mai mult de întocmirea unei evidențe clare a pămîntului.

În regiunea Banat există forțe suficiente, oameni capabili și cu experiență, specialiști care îndrumați cu competență de organele agricole regionale vor putea pune capăt lipsurilor manifestate în folosirea pămîntului.

I. CHIUJDEA
corespondentul „Scînteii"

Aseară a avut loc la Teatrul Bulandra premiera spectacolului „D-ale carnavalului", de I. L. Caragiale, în regia lui Lucian Pintilie. Iată o scenă din actul I, interpretată de Toma Caragiu (Pompon) și Ștefan Bănică (Iordache)

Foto : Ion Miclea

CE REFLECTĂ BILANȚURILE SEMESTRIALE UNIVERSITARE ?

Anul universitar este în plină desfășurare. Concomitent cu preocupările curente îndreptate spre asigurarea desfășurării normale a programului de studiu preconizat pentru acest an de învățămînt, în facultăți are loc o analiză mai atentă a rezultatelor cu care s-a încheiat precedentul an universitar, 1965—1966. Privitor la acest bilanț am solicitat părerea unor conducători ai instituțiilor de învățămînt superior și a unor cadre didactice din cîteva centre universitare din țară.

Cînd examenele se dau „în serie"

Recenta „numărătoare de toamnă a bobocilor" dă la iveală cîteva constatări îmbucurătoare. În multe instituții de învățămînt superior, anul trecut de studii s-a desfășurat în condiții bune, reflectînd perfecționarea activității în diferitele compartimente ale vieții universitare. Totuși, așa cum au remarcat cei mai mulți dintre interlocutorii noștri, analiza rezultatelor la învățătură din anul universitar 1965—1966 arată că îndeosebi la unele facultăți tehnice, agronomice, de științele naturii nu s-au obținut toate progresele cuvenite în ridicarea nivelului de pregătire a studenților, pe măsura condițiilor create. La Institutul politehnic din Galați, spre exemplu, după sesiunea din ianuarie, dintre cei aproape 2 000 de studenți, numai 44 la sută au promovat toate examenele prevăzute. După cel de-al doilea semestru, ameliorarea așteptată nu s-a produs, media integraliștilor scăzînd la 38 la sută. Urmarea : în sesiunea de toamnă peste 1 100 de studenți au avut de susținut cîte 3—4 și chiar mai multe examene, dintre care au promovat mai puțin de 70 la sută. Tot astfel, la Institutul pedagogic din Baia Mare, după primele două semestre, numărul studenților promovați era doar de circa 35 la sută.

Care sînt cauzele care determină asemenea situații ?

— Firește, depinde în măsură hotărîtoare de student dacă promovează sau nu toate examenele programate pentru anul respectiv de studii — ne-a spus conf. dr. A. NEGUCIOIU, decanul Facultății de științe economice a Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj. Există tineri delăsători, care nu se prezintă în fața examinatorilor la sesiunile din ianuarie și iunie pentru că își dau seama că n-au nici o șansă de promovare, deoarece n-au învățat pe parcursul semestrului. Nu este însă mai puțin adevărat, după părerea mea, că sesiunea din septembrie reprezintă pentru asemenea studenți certați cu disciplina universitară o portiță de scăpare. Firește și această sesiune face parte din anul universitar, dar dacă un student își dă examenele „în serie" se nasc fenomene nedorite : prelungirea programului de pregătire și de studiu și peste vacanța de vară ; studenții respectivi încep noul an universitar obosiți, folosind luna octombrie pentru o oarecare relaxare, ceea ce face ca din nou să rămînă în urmă și să amîne examenele din iarnă pentru vară ș.a.m.d. ; și, cel mai important, tărăgănarea aceasta determină scăderea nivelului de cunoștințe, dispersare, superficialitate. Drept argument am să citez o statistică. Din totalul de 1 210 examene și colocvii, susținute în luna septembrie de către studenții facultății noastre, 427 dintre ei au obținut calificative mici (5—6). După părerea mea, o dată cu alte măsuri ce se vor adopta pentru perfecționarea învățămîntului superior, ar trebui să se definească caracterul celei de-a treia sesiuni de examene, fie limitîndu-se numărul de examene care se pot susține în cadrul ei, fie stabilindu-se ca o sesiune de lichidare a restanțelor din motive foarte bine întemeiate.

Dozarea nerațională a eforturilor

Am consemnat cîteva observații oarecum asemănătoare și în legătură cu modul de organizare și desfășurare a sesiunilor din iarnă și vară. Se remarcă, îndeosebi, o dozare nerațională a eforturilor în pregătirea individuală a studenților, consideră lectorul universitar IOAN MOLDOVAN, prorector al Institutului pedagogic din Baia Mare. „Studenții din anul II al Facultății de filologie au planificate, în sesiunea de iarnă, numai două examene, în timp ce în sesiunea din iunie au 7. Colegii lor din anul I de la Facultatea de științe naturale au de susținut, în primul lor an universitar, 10 examene. Înlăturarea anomaliilor de acest fel în ce privește eșalonarea examenelor cred că se impune cu necesitate".

„Stabilirea disproporționată a numărului de examene pe sesiuni, la fel ca aglomerarea lor în ultimul moment se soldează cu rezultate slabe, cu însușirea superficială a noțiunilor — ne-a scris de la Petroșeni prof. dr. ing. ARON POPA, rectorul Institutului de mine. Păstrînd o mentalitate oarecum școlărească, unii dintre studenți dau atenție și învață într-un semestru doar la acele discipline la care au prevăzute examene. Faptul că, în prezent, la unele discipline se susține examenul după două sau chiar trei semestre nu favorizează un studiu individual ritmic. Pentru remedierea situației aș propune ca materialul parcurs să fie chestionat la sfîrșitul fiecărui semestru, studiindu-se chiar posibilitatea introducerii examenelor parțiale la unele discipline".

După cum ne-au semnalat mai multe cadre didactice universitare, nici actualul sistem de acordare a burselor nu este prea stimulator în direcția studiului individual ritmic, a participării efective a studenților la examenele și colocviile fixate pentru fiecare sesiune în parte. E necesară stimularea în mai mare măsură prin sistemul de atribuire a burselor nu numai a calificativelor obținute de studenți, ci și a participării la examenele și colocviile fiecărei sesiuni a anului universitar.

Materii „frînă" și cursuri kilometrice

O sumară statistică făcută în facultăți arată că, în general, „recordul" de promovabilitate cu note minime, de restanțe sau de examene „amînate" este deținut, an de an, la aceleași discipline, pe care nu numai studenții, dar și cadrele didactice le consideră ca un fel de „frînă", un prag greu de trecut de tineri spre obținerea calificării superioare în domeniul respectiv. Care sînt aceste discipline ? Însușirea lor de către studenți este îngreunată de volumul mare al cunoștințelor, de modul de predare sau de seminarizare, de felul cum sînt prezentate (sau neprezentate) în cursuri și manuale ? Iată unul din răspunsurile care se pot formula privitor la aceste întrebări :

— Fiecare dintre laturile procesului de studiu își aduce partea sa de contribuție la însușirea mai mult sau mai puțin ușoară a uneia sau alteia dintre disciplinele predate în facultăți — este de părere prof. IOSIF EGRI, rectorul Institutului politehnic din Galați. La noi, circa 25 la sută dintre studenții noștri nu promovează la timp sau rămîn repetenți la cursurile de matematici superioare, analiza matematică, organe de mașini și teoria mecanismelor. Sînt cursuri greoaie, foarte voluminoase, iar perfecționarea și modernizarea lor se fac anevoios. Acuzînd lipsa de timp, unele cadre didactice expun prea succint diferite teme, dînd doar relația de bază și rezultatul la care trebuie ajuns, ceea ce face ca parte dintre studenți, mai ales cei începători, să nu cunoască metodologia de calcul, carență ce se evidențiază apoi cu ușurință la examen.

Tot referitor la așa-zisele „obiecte grele", conf. dr. VALERIU COTEA, de la Facultatea de horticultură a Institutului agronomic din Iași, consideră că „inaccesibilitatea" unor cursuri — matematică, topografie, chimie generală din anul I, pedologie și fiziologie din anul II, se datorește — în cazul celor dintîi — slabei pregătiri cu care tinerii vin din liceu, iar în cazul celor din urmă, faptului că înțelegerea lor necesită cunoștințe din multe discipline înrudite (geologie, chimie, fizică, biochimie etc), care n-au fost studiate corelat în școala de cultură generală".

★

Căutînd soluții pentru înlăturarea deficiențelor semnalate, cele mai multe dintre cadrele didactice participante la această anchetă au subliniat, pe bună dreptate, că se așteaptă de la Ministerul Învățămîntului măsurile corespunzătoare. Nu e însă mai puțin adevărat că la lichidarea lor pot contribui în mai mare măsură și conducerile instituțiilor de învățămînt superior, prin asigurarea bunei desfășurări a prelegerilor, seminariilor, lucrărilor practice, în general, prin perfecționarea metodelor de predare — condiție a obținerii unor rezultate tot mai bune în activitatea de pregătire a studenților.

Anchetă realizată de
Florica DINULESCU, Radu APOSTOL, Alexandru MUREȘAN, Ioan VLANGA, Manole CORCACI

SURSE DE MEDIOCRITATE ÎN TEATRUL LIRIC

PUNCTE DE VEDERE

În paginile „Scînteii" au apărut în ultimul timp o serie de păreri privind spectacolul de operă și perspectivele sale de dezvoltare, semnate de creatori în domeniul teatrului liric (regizori, muzicieni, interpreți) precum și de unii muzicologi. Ca un leit-motiv, în articolele publicate a revenit părerea că spectacolul teatrului liric se află în momentul de față, în întreaga lume, la o răscruce a dezvoltării sale. Dacă majoritatea semnatarilor au combătut ideea după care genul, înțemeiat mai mult decît altele pe convenție (teatru cîntat) ar fi devenit în vremea noastră anacronic, așa cum susțin unii muzicologi de peste hotare, în același timp ei au arătat că, în competiție cu alte spectacole (teatru, cinema, concerte), care au făcut mari progrese în secolul nostru, genul respectiv este pîndit într-adevăr de pericolele unui conservatorism. Amatorii de performanțe tehnice, de voci fenomenale încurajează pretutindeni gustul pentru opera tradițională, pentru bel-canto și pentru maniera prăfuită a operei de „sfîrșit de secol", în timp ce încercările de a promova maniere mai evoluate din punct de vedere dramatic și muzical întîmpină rezistențe. Important ni se pare în această interesantă discuție faptul că toți semnatarii consideră că există numeroase soluții pentru a forma o mișcare generală în teatrele noastre în favoarea împrospătării spectacolului.

Că genul nu este anacronic, că el nu și-a epuizat posibilitățile o arată succesul real de care s-au bucurat, atît la noi cît și peste hotare, lucrări create de compozitori contemporani, spectacole realizate de regizori și interpreți contemporani. După părerea participanților la discuție, dificultățile pe care le întîmpină procesul de evoluție firească a genului vin din altă parte. Este vorba îndeosebi despre limitele de viziune, despre formația unilaterală, atît în ce privește tehnica vocală și, în mai mică măsură, instrumentală, cît și cultura muzicală a interpreților, o anume fetișizare a gustului public văzut ca o entitate nediferențiată.

Concepția regizorală rămîne adesea la viziunea spectacolului în care abundă atitudinile actoricești forțate, adesea ridicole, accentuînd în ansamblu lipsa firescului. Regizorii de operă nu se străduiesc în suficientă măsură ca, printr-o imaginație bogată, printr-o gîndire creatoare, să găsească soluții noi, moderne, adecvate specificului genului, convențiilor teatrului cîntat. De aceea, cadrul desfășurării dramatice apare vetust, tern, străin sensibilității contemporane. Dar cele mai valoroase spectacole de operă demonstrează că mișcarea scenică, decorurile și alte elemente ale punerii în scenă pot contribui la crearea unei atmosfere cît mai autentice, sugerînd sensurile umane ale operei și creînd o ambianță plauzibilă.

Principala direcție a preocupărilor trebuie să fie fuga de mediocritate. Spectacolul modern de operă nu mai poate accepta împărțirea scenei în vedete și în „restul" interpreților. El se înfățișează ca **o unitate strînsă** între toți factorii care conlucrează la reușita lui, în cadrul căreia fiecare artist se integrează armonios, după cerințe **de logică și de necesitate**, în vederea obținerii unor puternice și durabile emoții estetice. Rolul regizorului, al dirijorului au crescut nemăsurat, priceperii și viziunii lor subordonîndu-se, în cele din urmă, toate celelalte valori ale interpretării. Or, ce se întîmplă în realitate în multe din teatrele noastre ? Urmărind spectacole de operă la București și la Cluj, la Galați și la Timișoara am remarcat că regia și conducerea muzicală n-au autoritatea și nici posibilitatea să pondereze excesele individualiste ale interpretului care, de dragul succesului, se abate adesea de la stilul întregului spectacol și, ceea ce este și mai grav, de la partitură. Dacă acceptăm adevărul că spectacolul de operă este o **creație colectivă**, cred că toate aspectele activității de punere în scenă — începînd cu chestiunile de alcătuire a echipei și terminînd cu cele de concepție — trebuie considerate în funcție de necesitățile indicate **împreună** de cele două laturi ale spectacolului — latura dramatică și cea muzicală, deci **de regie și conducerea muzicală**. Se impune, așadar, ca instituțiile muzicale să învestească prin toate mijloacele care le stau la îndemînă pe regizor și pe șeful de orchestră cu întreaga responsabilitate pentru spectacolul încredințat lor. Este evident că atîta timp cît nu există încă o asemenea situație este foarte greu să gîndim la posibilitatea realizării unui repertoriu mai larg, (preclasic, clasic sau modern). Un repertoriu nou, dar prezentat în maniera operei secolului trecut, cu excesele și tendințele de ostentație semnalate, nu poate convinge, nu-și poate cîștiga și forma publicul.

Neajunsurile nu vin însă numai de la faza de lucru în scenă, ci sînt o prelungire a unor carențe dinaintea acesteia. Este vorba despre studiul muzical și actoricesc, despre corepetiție. De obicei, acest capitol al pregătirii scapă conducerii celor doi factori-cheie, realizîndu-se în multe teatre la un nivel scăzut de exigență. Întărirea acestui sector cu **maeștri de specialitate** și nu cu simpli acompaniatori, mutarea accentului pe munca preliminară și extinderea îndrumării regizorului și a șefului de orchestră asupra acesteia sînt condiții de mare importanță pentru ridicarea calității artistice.

O problemă dintre cele mai spinoase este cea a selecției interpreților în vederea formării echipei. În momentul de față condițiile enunțate mai sus sînt aproape imposibil de îndeplinit din cauza balastului de interpreți care există în instituțiile noastre de gen. Un sistem birocratic, întreținut de o legislație profesională învechită, menține pe lista personalului artistic interpreți care nu mai au posibilitatea — din motive independente de voința lor — să mai facă față unor roluri. S-au organizat discuții și s-au făcut propuneri pentru rezolvarea acestei situații ; este timpul ca forurile de resort să intervină cu măsuri concrete care, recunoscînd meritele trecute ale interpreților, să nu-i pună în situația de a împlini roluri de umplutură, o dată sau de două ori într-o stagiune.

La menținerea, în unele teatre lirice, a unor spectacole mediocre contribuie și faptul că, pe măsură ce eforturile generale au ridicat din rîndul interpreților cîntăreți de mare valoare, aceștia nu sînt stimulați să-și desfășoare o mare parte a activității lor în teatru. A devenit o raritate ca unii artiști de mare clasă, care obțin succese răsunătoare peste hotare, să poată fi văzuți în spectacolele noastre. Apariția lor sporadică în spectacolele curente ne lipsește și de contribuția pedagogică importantă pe care interpretările lor o pot aduce la desăvîrșirea și continuitatea școlii românești de canto.

Școala noastră de canto — apreciată de altfel după succesele numeroase și răsunătoare ale discipolilor ei, la mari concursuri internaționale — are și neajunsuri. Nu le putem trece cu vederea pentru că de înlăturarea lor depinde, în mare măsură, ieșirea din rutina de care vorbeam. Sistemul de studiu a rămas încă la metode meșteșugărești. Vrei să cînți în stilul italian ? Mergi la cutare profesor. Vrei să cînți în stilul modern francez ? Mergi la celălalt profesor. În învățămîntul de specialitate, poza de glas corectă trebuie să constituie o preocupare de prim ordin. De ce exigența pentru acest aspect a scăzut față de cuceririle artei interpretative din trecut ? Sistemul de pregătire mi se pare nepotrivit azi și deosebit de dăunător, deoarece formează un cîntăreț unilateral, pregătit să facă față unui singur stil, unei singure modalități — de pildă celei verdiene, dar nu și wagneriene. Nu se poate să formezi un adevărat cîntăreț modern de operă după asemenea procedee învechite. În conservatoarele noastre, deși problema a mai fost semnalată, continuă să dăinuie ecoul practicii profesorilor particulari de altădată, în locul unui sistem didactic unitar.

Numeroase lacune în activitatea de pregătire a cadrelor de interpreți (includem în această categorie, și încă la început, pe dirijorii de operă, pentru care nu există încă în conservator o secție specială) arată că legăturile între teatrele lirice și conservator nu sînt îndeajuns de strînse. De asemenea, un schimb mai larg și mai intens de păreri între șefii de orchestră, regizorii, scenografii și interpreții teatrelor lirice poate să constituie un neprețuit stimulent pentru înlăturarea multora dintre aspectele ce generează și întrețin în teatre maladia mediocrității.

Mircea SIMIONESCU

TELEVIZIUNE

18,00 — Pentru cei mici : Ecranul cu păpuși „Sînziana și Pepelea" — adaptare de Maria Ciupcea după piesa lui Vasile Alecsandri. — Pentru tineretul școlar : Sport la microscop — Patinaj artistic. 18,50 — Publicitate. 19,00 — Telejurnalul de seară. 19,12 — Buletinul meteorologic. 19,15 — Actualitatea cinematografică. 19,30 — Din culisele muzicii ușoare (I). 20,00 — Tele-enciclopedia. 21,00 — Revista dragostei : Program de estradă în transmisiune directă de la Berlin. 22,20 — Film : „Sfîntul". 23,10 — Telesport.

CINEMA

● **WARLOCK** — cinemascop : Patria (completare **Nălcă și barza**) — 9 ; 12 ; 15 ; 18 ; 21, București (completare **Invizibilul vizibil**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, Feroviar — 8 ; 10,30 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, Excelsior — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,30, Melodia (completare **Orizont științific nr. 6/1966**) — 9 ; 12 ; 15 ; 18 ; 21.

● **TUNELUL** — cinemascop : Tomis (completare **6 000 de ani**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, Victoria (completare **Orizont științific nr. 6/1966**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45, Flamura (completare **Vox Maris**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45.

● **FATA MEXICANĂ** : Cinemateca — 10 ; 12 ; 14.

● **WEEK-END LA ZUYDCOOTE** — cinemascop : Gloria (completare **Orizont științific nr. 6/1966**) — 9 ; 11,30 ; 14,30 ; 17,30 ; 20,30.

● **MĂRTURISIRILE UNUI DOMN CU CAMERĂ MOBILĂ** : Luceafărul (completare **George Coșbuc, cîntărețul pămîntului românesc**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, Capitol (completare **Putna 500**) — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,30, Aurora (completare **Invizibilul vizibil**) — 8,30 ; 10,45 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **MINUNATA ANGELICA** — cinemascop : Republica (completare **Putna 500**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, Festival (completare **George Coșbuc, cîntărețul pămîntului românesc**) — 8,45 ; 10,45 ; 13,15 ; 16 ; 18,45 ; 21,30, Modern (completare **Invizibilul vizibil**) — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 18,45 ; 21,15.

● **IANOȘIK** — cinemascop (ambele serii) : Lumina — 9 ; 12,30 ; 16 ; 19,30.

● **ANGELICA, MARCHIZA „ÎNGERILOR"** — cinemascop : Central (completare **Timpul, legende, oameni de știință**) — 8,45 ; 11,30 ; 14,15 ; 17,15 ; 20,15, Volga — 9 ; 11,30 ; 15,30.

● **FERIȚI-VĂ AUTOMOBILUL !** : Union (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Galați**) — 15 ; 17,45 ; 20,30, Flacăra (completare **Invizibilul vizibil**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **PROGRAM PENTRU COPII** : Doina — 9.

● **PARISUL VESEL** : Doina (completare **Călătorii imaginare**) — 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **TRIUMFUL LUI ROBIN HOOD** — cinemascop : Giulești — 10 ; 12,30.

● **CELE 4 ZILE ALE ORAȘULUI NEAPOLE** : Giulești (completare **Dimensiuni**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **DILIGENȚA** : Înfrățirea între popoare (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Galați**) — 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, Rahova (completare **Soarele rănit**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **ÎN NORD, SPRE ALASKA !** : Dacia (completare **Soarele rănit**) — 8,30 — 13,30 în continuare ; 16 ; 18,30 ; 21.

● **ZORBA GRECUL** : Buzești — 15 ; 17,45 ; 20,30, Cosmos — 15 ; 17,45 ; 20,30.

● **LAGUNA DORINȚELOR** : Griviță (completare **Orizont științific nr. 6/1966**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21.

● **CEI 7 MAGNIFICI** — cinemascop : Bucegi — 9,30 ; 12,15.

● **VERIFICAT, NU EXISTĂ MINE !** : Bucegi (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Bacău**) — 15 ; 17,45 ; 20,30.

● **CÎT TIMP EȘTI SĂNĂTOS** : Unirea (completare **Deschiderea noului an universitar**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, Cotroceni (completare **Ziua recoltei**) — 15,15 ; 18 ; 20,45.

● **MAIGRET ȘI AFACEREA SAINT-FIACRE** : Colentina — 15,30 ; 17,45 ; 20.

● **LALEAUA NEAGRĂ** : Arta — 8,45 ; 11 ; 13,15

● **MAGAZINUL DE PE STRADA MARE** : — Arta — 15,30 ; 18 ; 20,45.

● **CASA DIN MONTEVIDEO** — cinemascop : Miorița — 9 ; 11,45 ; 14,45 ; 17,45 ; 20,30.

● **FIUL CĂPITANULUI BLOOD** : Munca — 10 ; 12.

● **CENUȘĂ** — cinemascop (ambele serii) : Munca — 16 ; 19,15, Lira — 16 ; 19,30.

● **CLEOPATRA** — cinemascop (ambele serii) : Popular — 16 ; 19,30.

● **VREMEA ZĂPEZILOR** : Moșilor (completare **În orașul lui Pușkin**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **STEAUA FĂRĂ NUME** : Drumul Sării (completare **Soarele rănit**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

TEATRE

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la Studioul de Concerte al Radioteleviziunii) : **CONCERT SIMFONIC** — 20.

● Sala Palatului : **NEÎNCREDERE ÎN FOIȘOR** (spectacol prezentat de Teatrul Muncitoresc C.F.R.) — 19,30.

● Teatrul de operă și balet : **SPĂRGĂTORUL DE NUCI** — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă : **ROSE MARIE** — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **REGELE MOARE** — 19,30, (sala Studio) : **DINU PĂTURICĂ** — 19,30.

● Teatrul de Comedie : **ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE** — 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **D-ALE CARNAVALULUI** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **TACHE, IANKE ȘI CADÎR** — 19,30.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **AU FOST ODATĂ... DOUĂ ORFELINE** — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **TURCARET** — 20.

● Teatrul Mic : **DOI PE UN BALANSOAR** — 15,30, **INCIDENT LA VICHY** — 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă" : **TREC TRUBADURII** — 19,30.

● Teatrul evreiesc de stat : **BLAZONUL** — 20.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR** — 16,30, **EU ȘI MATERIA MOARTĂ** — 20,30, (sala din strada Academiei) : **TIGRIȘORUL PETRE** — 17.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **REVISTA DRAGOSTEI** — 20.

● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **MAGISTRALA TINEREȚII** — 20.

● Circul de stat : **PROGRAM DE CIRC INTERNAȚIONAL** — 19,30.

Ședința Consiliului învățămîntului superior

La ședința de ieri a Consiliului învățămîntului superior s-au discutat măsuri privind îmbunătățirea sistemului de admitere în învățămîntul superior, a examenelor de promovare de an și a examenului de stat. Ședința, la care au participat academicieni, profesori, conferențiari și delegați ai ministerelor interesate, a fost condusă de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului.

(Agerpres)

„TUDOR VIANU" de Ion BIBERI

NOTE DE LECTOR

În monografia sa despre Tudor Vianu, Ion Biberi folosește metoda interdependenței dintre om și operă. Activitatea spirituală plurivalentă, evoluția de gîndire, opțiunea profesională nu au în cazul lui Tudor Vianu — remarcă autorul — o determinare exterioară, ci izvorăsc din structura adîncă a omului. De aci necesitatea de a reface biografia sa morală, de a descoperi esențele care aveau să-și imprime pecetea asupra întregii sale activități intelectuale. Autorul are o adevărată vocație de biograf, finețe de analist, o incontestabilă intuiție de caracterolog. Cu obiectivitate și spirit critic, el reușește să-l redescopere pe Tudor Vianu în „autenticul său uman".

În contrarea profilului etic și intelectual al eruditului român, Ion Biberi folosește confesiunile din „Jurnal", mărturiile celor care l-au cunoscut, subsumînd totul propriilor sale amintiri și impresii. Pătrunde cu subtilitate în universul interior al savantului, încercînd să-i intuiască trăirile, evoluția morală, preocupările la diferite vîrste ; comentează fotografiile, descifrînd lumea lăuntrică cuprinsă în ele ; analizează manuscrisele și cursurile ținute de profesor pentru a-i reface procesul de gîndire și stilul de lucru.

Este deosebit de vie evocarea climatului spiritual al epocii în care s-a format Tudor Vianu, cu luptele de idei, cu personalitățile marcante, cu atmosfera cenaclurilor literare, cu perioada studiilor în străinătate. „Portretul" este o fișă psihologică, în care literatura, psihologia și filozofia s-au unit pentru a surprinde sursa adîncă a personalității omului.

Intrînd în studiul operei, autorul urmărește activitatea de estetician, de critic și istoric literar, de eseist și stilist al marelui om de cultură, stabilește izvoarele filozofice ale gîndirii sale, metodele de cercetare folosite, intuiește o ierarhie valorică, prezintă analitic și disociativ lucrările fundamentale, îndeosebi cînd este vorba de domeniul filozofiei și al esteticii. Autorul încearcă să surprindă astfel mobilurile și semnificațiile operei lui Tudor Vianu. Îl preocupă în mod deosebit să dezvăluie felul în care structura spirituală și etică a scriitorului s-a răsfrînt în activitatea sa intelectuală, să sesizeze rațiunea și continuitatea cercetărilor întreprinse, să-i desprindă viziunea despre viață și societate. Atunci cînd este cazul, Ion Biberi subliniază limitele concepției lui Tudor Vianu, dar de fiecare dată desprinde și premisele care aveau să-l ducă de la un „idealism metafizic nuanțat" la concepția materialist-dialectică.

În cartea lui Ion Biberi ne încîntă mereu intuiția sa psihologică, erudiția, eleganța cu care ne conduce printre probleme dificile de artă și filozofie.

Uneori cu siguranță și dezinvoltură, alteori mai trudnic, autorul reușește să surprindă esențialul despre Tudor Vianu. Din paginile monografiei sale se desprinde imaginea acestui erudit umanist, de o înaltă probitate profesională și de un acut simț etic, convins de mersul ascendent al istoriei și de rolul activ al valorilor estetice în perfecționarea omului. Umanismul a fost mobilul intim al cercetărilor lui Tudor Vianu. Prin fiecare domeniu investigat el și-a propus să-l redescopere și să-l înțeleagă mai bine pe om. Îndeosebi în partea a doua a activității sale, prin aderarea la umanismul socialist, a realizat sinteza dintre idealurile de cultură și activitatea practică pe tărîm social și cultural.

Monografia lui Ion Biberi despre Tudor Vianu se înscrie ca o primă și valoroasă contribuție la cunoașterea marelui om de litere care a slujit cultura românească timp de aproape cinci decenii.

Ioana LIPOVANU

Cultul mamei

(Urmare din pag. I)

Mamei i-a închinat poetul popular prinosul sufletului său în cele mai alese cîntece, mărturisind cu o tulburătoare sinceritate: „Mamă, mamă, dor de mamă / Eu de mamă și de tată / Nu mă satur niciodată".

În bătrînele noastre balade populare mama poartă grija fiilor haiduciți, făcînd din fierbintea ei dragoste un scut de apărare pentru fii. Să ne gîndim la mama lui Corbea din balada care poartă numele haiducului sau la acea imagine de neuitat din capodopera folclorului românesc „Miorița", în care „Măicuța bătrînă / Cu brîul de lînă" rătăcește cu durere, întrebînd din om în om de urma dispărutului „la apus de soare". Mamei i-au închinat imnuri dintre cele mai înălțătoare poeții culți din toate timpurile. Cine poate uita chipul dîrz, intransigent, plin de patriotism și demnitate al Mamei lui Ștefan cel Mare, zugrăvit de popor, reluat de Neculce și apoi transpus în versuri de Dimitrie Bolintineanu? Cît de duios evocă marele povestitor Ion Creangă chipul mamei: „Așa era mama în vremea copilăriei mele, plină de minunății, pe cît mi-aduc aminte; și-mi aduc bine aminte, căci brațele ei m-au legănat, cînd îi sugeam țîța cea dulce și mă alintam la sînu-i gîngurind și uitîndu-mă în ochii ei cu drag! Și sînge din sîngele ei și carne din carnea ei am împrumutat; și a vorbi și de la dînsa am învățat". Dar Slavici, Eminescu, Delavrancea, Coșbuc, Vlahuță, Octavian Goga, Mihail Sadoveanu, Ion Agîrbiceanu, Gala Galaction și atîția alții, ce rînduri răscolitoare au închinat mamei.

Nici compozitorii, nici artiștii plastici n-au uitat chipul mamei. Mă gîndesc la acea capodoperă a lui Luchian, în ulei pe pînză, **Lăutul**, document impresionant al devoțiunii și generozității mamei.

Ar fi timpul ca editurile noastre să-și aducă o contribuție mai substanțială, prin alcătuirea de antologii, în versuri și proză, ilustrate cu opere plastice, — la cultivarea dragostei de mamă, la întărirea respectului și a devoțiunii pentru ea. Profesorii și educatorii, organizațiile pionierești, părinții înșiși au prea puțin material literar-artistic la îndemînă, în această privință. Scriitorii de astăzi, artiștii plastici și compozitorii au datoria patriotică de a crea opere de artă pline de patos despre chipul luminos al mamei, de a contribui la cultivarea în opinia publică a respectului desăvîrșit pentru femeia-mamă.

Concomitent cu legile, este necesar să se creeze o opinie publică, un climat social și etic în care Mama să fie venerată, sprijinită și răsplătită. Din păcate, în numele egalității în drepturi dintre bărbat și femeie, cîte un „cadru" încuiat de instituție, cîte un responsabil de brigadă, sau cîte un șef de birou dau mai mult de muncă femeilor decît bărbaților, suprasolicitînd și o parte din timpul lor liber, uitînd că acestora le revin acasă, în familie, după orele de serviciu, îndatoriri de mare răspundere socială, printre care creșterea și educarea copiilor ocupă primul loc. Mama trebuie să fie întotdeauna, în orice împrejurare în rîndul întîi — în familie, în societate. Partidul și statul nostru creează necontenit condiții din ce în ce mai bune pentru cinstirea mamei, dar e omenesc și necesar ca înainte de toate să i le creeze fiecare ins, în parte. Datoria aceasta mi se pare elementară, pentru că sentimentul dintîi este acela al dragostei de mamă. Pentru că prima vorbă gînguriță de orice ființă umană, încă din leagăn, este numele ei. Pentru că primele sunete pe care natura le îngăduie a le articula se adresează Mamei.

De la ea cu toții am auzit prima poezie și primul cîntec de neuitat. Sprijiniți de mîna ei facem primii pași prin lume și prin necunoscutul atît de apropiat. Ea ne-a vegheat la căpătîi atîtea nopți febrile, ea ne-a ghicit în ochii sticloși durerea cînd încă n-o știam spune. Ea a trăit cu noi toate emoțiile școlii, apoi cînd am fost prima dată artiști și-am recitat întîia poezie, cînd am dat primul examen; ea ne veghează cu înfrigurare toate examenele vieții. Ea ne așteaptă în portul de acasă cînd ne întoarcem de pe mări, ca marinari, sau la aeroportul din curte cînd ne întoarcem din înalturi, ca piloți. Deși poate n-a studiat ingineria sau medicina, deși poate nu știe tainele automatizării și ale cuptoarelor înalte, deși poate nu cunoaște măruntaiele mașinilor ori legile fizicii și ale ciberneticii, ea se trudește și se zbate, permanent cu gîndul la rezultatele lucrărilor noastre. Spiritul de jertfă al Mamei este fără margini. Orice mamă ar fi în stare de a se dărui asemeni Doamnei Maria, din **Apus de Soare**, care credea c-ar întineri mult dacă ar putea împărți „un ochi lui Bogdan, un picior lui Ștefan". La stima, dragostea și dăruirea Mamei sîntem datori să răspundem cu aceleași sentimente, întorcîndu-i necontenit, prin faptele noastre de zi cu zi, prinosul recunoștinței ce i-o datorăm.

CUM VA FI VREMEA

Timpul probabil pentru zilele de 20, 21 și 22 noiembrie: Vreme relativ rece, cu cer temporar acoperit. Vor cădea precipitații mai ales în sudul țării. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, iar maximele între minus 1 și plus 9 grade. Ceață dimineața. **În București:** Vreme relativ rece, cu cer temporar acoperit. Vor cădea ploi și burniță slabe. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă. Ceață dimineața.

SPORT

O victorie netă a boxerilor noștri

România-Anglia 7-3

LONDRA 18 (Agerpres). — La „Royal Albert Hall" din Londra a avut loc joi seara prima întîlnire dintre echipele de box ale Angliei și României. Comportîndu-se excelent, boxerii români au terminat învingători cu scorul de 7—3.

Iată rezultatele în ordinea categoriilor: Ciucă cîștigă la puncte în fața lui Mcguire; Gîju a obținut victoria înainte de limită în meciul cu Lacorte; Crudu l-a învins prin K.O. tehnic în repriza a treia pe Cunningham; Bădoi a obținut victoria la puncte în fața lui Jennings; Antoniu a dispus la puncte de Haitt; Ghiță a fost învins de Burton; Covaci a pierdut în fața lui Blake; Chivăr l-a întrecut net pe Finnegan; Monea a obținut decizia în partida cu Sandy; Mariuțan a pierdut întîlnirea cu Boddnigton.

Olimpiada de șah de la Havana

În penultima rundă a Olimpiadei de șah de la Havana s-au întîlnit într-unul din meciurile cele mai interesante, reprezentativele României și S.U.A. La prima masă, marele maestru român Florin Gheorghiu a realizat o veritabilă surpriză, reușind să-l învingă pe campionul S.U.A., Robert Fischer, după o partidă palpitantă. Fischer — care conducea în clasamentul individual al Olimpiadei și spera desigur să termine neînvins — a suferit astfel primul eșec în acest turneu. Teodor Ghițescu a remizat cu Robert Byrne, Soos a pierdut la Benkö, iar partida Evans — Drimer s-a întrerupt; scorul este deocamdată egal: 1,5—1,5.

Clasamentul înaintea ultimei runde: 1. U.R.S.S. 36 puncte; 2. S.U.A. 31 puncte (1); 3. Ungaria 30 puncte (1) etc. Echipa României ocupă locul 8, cu 24,5 puncte și o partidă întreruptă.

AZI ÎNCEPE Turneul internațional de handbal de la Cluj

Începînd de astăzi și pînă miercuri Sala Sporturilor din Cluj găzduiește un turneu internațional de handbal, la care participă primele reprezentative ale Franței, Iugoslaviei și României, precum și selecționata de tineret a României.

Iată programul jocurilor: **simbătă:** România (tineret)—Franța; U.R.S.S.—Iugoslavia; **duminică:** România—România (tineret); Franța—U.R.S.S.; **luni:** România (tineret)—U.R.S.S.; România—Iugoslavia; **marți:** România (tineret)—Iugoslavia; România—Franța; **miercuri:** Franța—Iugoslavia; România—U.R.S.S.

În fiecare zi, meciurile vor începe la ora 17,45.

FOTBAL

PE MARGINEA ULTIMELOR EVOLUȚII ALE ECHIPELOR REPREZENTATIVE

O verificare utilă

Recentele întîlniri internaționale cu reprezentativele Poloniei și R.F.G. (tineret) au prilejuit cîteva observații interesante privind jocul echipei care va susține meciul cu Italia (26 noiembrie la Neapole) în cadrul campionatului european precum și unele probleme de perspectivă în pregătirea formației care ne va reprezenta în preliminariile turneului olimpic.

În ce privește echipa națională, ea a susținut joi la Ploiești ultimul joc din țară din actualul sezon, adăugînd încă o victorie la bilanțul întîlnirilor susținute în acest an. Exprimîndu-ne satisfacția pentru victoria de la Ploiești, care i-a bucurat desigur pe toți iubitorii fotbalului din țara noastră, să încercăm a trece dincolo de cifrele rezultatului, oprindu-ne asupra cîtorva aspecte legate de pregătirea echipei naționale pentru jocul cu Italia.

Întîlnirile cu Elveția (4—2) și Polonia (4—3) au avut multe caracteristici comune. Unele din punct de vedere al evoluției scorului: fotbaliștii români au marcat primii, apoi au continuat să joace cu mult elan majorînd avantajul, în ambele meciuri, pînă la un scor care în mod normal nu mai punea în dubiu victoria finală. Și totuși... nu a lipsit mult ca, la Ploiești, ea să nu surîdă formației noastre.

De ce? Desigur specialiștii vor analiza în profunzime cauzele comportării contradictorii de la o repriză la alta din cursul partidelor, avînd în vedere ambele întîlniri, aspectele pozitive cît și carențele comune ale jocurilor de la București și Ploiești.

Indiscutabil, confruntările cu formațiile Elveției și Poloniei au scos în evidență unele progrese în jocul echipei noastre, dintre care mărirea eficacității atacului (8 goluri în 2 meciuri) ni se pare cea mai valoroasă.

Răstimpul pînă la jocul cu Italia ar permite, indiscutabil, obținerea unor îmbunătățiri în jocul echipei, într-un șir de direcții, din care am menționa:

— **Pregătirea fizică**, dozarea judicioasă a eforturilor; echipa a manifestat „căderi", mai ales spre finalurile reprizelor.

— **Întărirea apărării**, adeseori în dificultate și prinsă pe picior greșit (oare nu contribuie la această lipsă de omogenitate și faptul că, în ambele meciuri, cei patru fundași au fost din patru cluburi diferite?).

— Îmbunătățirea frecvenței **șuturilor spre poartă** (în meciul cu Polonia — 11, față de 20 ale oaspeților).

— Greșita înțelegere a **jocului atletic**, în forță, precum și adaptarea încă necorespunzătoare la maniera actuală de arbitraj care lasă jocul mult mai liber decît sîntem obișnuiți; este necesară mai multă **putere de luptă** (în contactele directe cu adversarii pierdem majoritatea baloanelor) dar fără a se depăși limitele regulamentare (20 faulturi în jocul cu Polonia, față de 13 ale oaspeților).

— O mai bună orientare la **fazele fixe** de joc. S-au observat: în apărare — organizare defectuoasă, în atac — lipsă de inspirație și de îndemînare (două exemple: golul primit la Ploiești în min. 80 și lovitura indirectă din careul oaspeților).

— În sfîrșit, **mai mult calm**, mai multă **mobilizare** și **încredere în propriile forțe** cînd echipa primește un gol (în partida cu Elveția: 2 goluri primite în 16 minute, în fața Poloniei: 3 goluri în 17 minute).

La Neapole, alături de cei 11 „tricolori" vor fi cîteva milioane de radioascultători și telespectatori români care așteaptă de la ei o comportare demnă de dragostea cu care-i înconjoară toți iubitorii fotbalului din țara noastră.

Între „rezultatul imediat" și perspectivă

Dacă despre întîlnirea cu Polonia se poate afirma că și-a atins, fără îndoială, scopul propus — o verificare serioasă a echipei ce ne va reprezenta — constatări diferite au oferit însă jocul „olimpicilor" noștri cu echipa de tineret a R.F.G. (1—1).

Pe bună dreptate, numeroși spectatori și-au pus unele întrebări: A servit acest joc scopului pentru care a fost perfectat, a constituit o întrecere concludentă și, mai ales, **utilă**, pentru viitor?

Într-adevăr am terminat la egalitate cu formația de TINERET a vice-campionilor mondiali, dar ce este mai important: rezultatul imediat sau perspectiva? Analizînd componența echipei rezultă o anumită sacrificare a **scopului principal** (pregătirea formației care ne va reprezenta în viitor, în preliminariile turneului olimpic) în favoarea unui țel imediat și **absolut secundar**: un rezultat bun într-o partidă amicală, fără semnificații deosebite.

În timp ce oaspeții au prezentat o echipă într-adevăr tînără (media de vîrstă — 21 ani), cu reale perspective de a reprezenta R.F.G. în turneul olimpic, formația noastră cuprindea unii jucători, care, datorită vîrstei, au șanse reduse de a fi componenți ai echipei olimpice în 1968.

În pregătirea „olimpicilor" s-ar cere **o politică de perspectivă**, prin alcătuirea unei formații stabile care să se omogenizeze de la meci la meci (în ultimele patru jocuri — patru formații substanțial modificate). Ce este preferabil în „tradiționala" dilemă: o victorie de moment, dar fără efecte de viitor — sau un scor mai puțin favorabil pe tabela de marcaj, dar care aduce cîștig în omogenitate, experiență, maturitate în joc a echipei, atribute care se vor transforma cu timpul în elemente de **victorie**?

Adeseori, Federația de specialitate critică echipele de club pentru că își alcătuiesc formația și își orientează jocul pornind exclusiv de la considerentul rezultatului imediat. În cazul de față, ce exemplu ne-a oferit întîlnirea cu formația de tineret a R.F.G.?

Cristian ȚOPESCU

Cronica zilei

Vineri după-amiază, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene la București, Giăn Du Hoan, a oferit un cocteil cu prilejul plecării sale definitive din țara noastră.

Au luat parte Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și alte persoane oficiale.

Au fost prezenți șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Vicepreședintele Consiliului Superior al Agriculturii, prof. David Davidescu, a oferit vineri la prînz o masă cu prilejul expoziției-simpozion organizate de Consiliul Superior al Agriculturii și Institutul italian pentru cooperarea științifică și tehnică internațională.

Cu aceeași ocazie, ambasadorul Italiei la București, Niccolo Moscato, a oferit un cocteil.

★

Ieri a sosit în portul Constanța, într-o vizită neoficială de patru zile, fregata engleză „H. M. S. Lowestoft". Pe timpul escalei, marinarii militari englezi vor face vizite turistice pe litoral și vor susține întîlniri sportive cu marinarii români.

Coordonate și ritmuri ale industrializării

NOTE DE DRUM DIN R. P. D. COREEANĂ

Ceea ce te impresionează îndeosebi vizitînd R. P. D. Coreeană sînt eforturile dedicate punerii în valoare a bogățiilor solului și subsolului. Căci R. P. D. Coreeană este nu numai o țară frumoasă, ci și una foarte dotată în ce privește resursele naturale.

La Phenian și Hamhîn, la Huanhe și Sinuiju, la Keson și Wonsan, pretutindeni în țară, pe unde am fost, te întîmpină noul peisaj industrial, reflectare a hărniciei și însuflețirii de care dă dovadă poporul coreean, sub conducerea Partidului Muncii, în înfăptuirea politicii de industrializare socialistă — bază a progresului țării.

La temelia creșterii puterii economice a Coreei va sta în continuare — după cum s-a subliniat și la conferința Partidului Muncii din octombrie a.c. — politica de industrializare socialistă a țării, dezvoltarea cu prioritate a industriei grele și concomitent, a industriei ușoare și agriculturii.

Caracteristic pentru dezvoltarea industrială a Coreei sînt ritmurile înalte de creștere a producției, crearea unor noi centre industriale pe harta țării. Să apelăm la cîteva cifre. În primii 5 ani ai planului septenal — în curs de realizare — ritmul anual de creștere a producției industriale a atins, în medie, 14,3 la sută. Anul trecut, producția industrială a fost de 1,95 ori mai mare decît în 1960 și de 12 ori mai ridicată față de anii 1949—1950. A crescut continuu baza tehnico-materială a industriei: în perioada 1961—1965 au fost construite 300 întreprinderi și ateliere industriale, modern utilate, și au fost puse în funcțiune numeroase alte fabrici mijlocii și mici.

Am vizitat cîțiva „piloni" ai industriei grele coreene.

Huanhe. Distanța de la Phenian la acest oraș industrial am parcurs-o într-o oră. Aici se află una din „cetățile de foc" ale R. P. D. Coreene — combinatul siderurgic — care pompează anual pe arterele economiei naționale 700 000 tone de fontă, 650 000 tone de oțel și 320 000 tone laminate.

Înainte vreme, în timpul ocupației japoneze, în acest loc funcționa o mică uzină, al cărei vîrf de producție atins în 1943 a fost de 260 000 tone fontă, 100 000 tone oțel și 10 000 tone laminate. După eliberarea țării, refacerea și dezvoltarea acestei unități siderurgice a ocupat un loc important în cadrul politicii de industrializare a R.P.D. Coreene.

Prin dezvoltarea întreprinderilor existente și darea în funcțiune a unor noi unități siderurgice — uzinele din Kansen, Sinuiju, Nampo și altele — au fost puse bazele unei industrii siderurgice capabile să satisfacă necesitățile economiei naționale în plină dezvoltare. În acest an, în țară urmează să se producă 1 500 000 tone fontă și 1 300 000 tone de oțel, pentru viitorii ani prevăzîndu-se sporuri însemnate.

Hamhîn. Este al doilea mare oraș și centru industrial după Phenian. Aici se află Uzina constructoare de mașini grele, Riosan — una dintre cele mai mari și mai moderne uzine de acest gen din R.P.D. Coreeană. Directorul adjunct, Cion Săn Ho, mi-a vorbit despre activitatea celor peste 6 000 de muncitori, tehnicieni și ingineri ai întreprinderii. Dezvoltată și modernizată mult în ultimii ani, ea este profilată pentru mașini-unelte și utilaje destinate hidrocentralelor, unităților industriei chimice, siderurgice și miniere. Aproape nu există întreprindere unde să nu întîlnești mașini sau utilaje cu marca acestei uzine. Unele produse sînt exportate. Întreprinderile constructoare de mașini din Hamhîn, Phenian, Daian, Rionsen, Sinuiju, Kiang și alte localități asigură în prezent 94,3 la sută din necesarul de mașini și utilaje al economiei naționale.

Hinnam. Orașul chimiștilor — cum i se mai spune. Combinatul de îngrășăminte chimice, uzina de vinalon, cea de fibre sintetice, fabrica de sodă caustică și altele formează aici un centru puternic al industriei chimice. Aflu cu prilejul vizitei că înainte de eliberare la combinatul de îngrășăminte (pe atunci o fabrică oarecare), nu lucrau decît... 2 tehnicieni coreeni. Acum, utilajele și instalațiile moderne — care produc anual 600 000 tone de îngrășăminte, iar într-un viitor apropiat vor realiza un milion tone — sînt deservite de 9 700 de oameni, din care 1 600 sînt ingineri și tehnicieni.

Ritmuri înalte de dezvoltare se înregistrează și în celelalte ramuri ale industriei coreene: energetică, extractivă, construcții navale, industria ușoară și alimentară.

Pe temeiul rezultatelor dobîndite pînă acum în dezvoltarea industrială a țării, partidul și poporul coreean stabilesc noi sarcini și acțiuni. Dintre preocupările actuale și de perspectivă, despre care mi-au vorbit gazdele, amintesc: continuarea construcției de noi obiective, concomitent cu dezvoltarea și modernizarea celor existente; diversificarea producției în scopul valorificării mai depline a resurselor naturale; intensificarea acțiunii de pregătire a cadrelor de muncitori și specialiști. Ceea ce mi s-a părut deosebit de important este acțiunea largă pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor — acțiune considerată ca o etapă nouă, superioară în activitatea de producție a întreprinderilor industriale.

Acestea sînt cîteva din coordonatele și preocupările în domeniul industrializării, domeniu în care constructorii socialismului din R.P.D. Coreeană cuceresc victorii remarcabile.

Nicolae CUCUI

Jubileul primei brigăzi științifice din țară

SIGHETU MARMAȚIEI (corespondentul „Scînteii"). Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea primei brigăzi științifice din țară — eveniment petrecut în anul 1956 în comuna Onceești din regiunea Maramureș — la casa raională de cultură din localitate a avut loc zilele trecute o sesiune jubiliară de comunicări. Au participat reprezentanți ai Comitetului de stat pentru cultură și artă, ai Casei centrale a creației populare, ai organelor locale de partid și de stat, responsabilii celor 51 de brigăzi științifice ș.a. În cadrul sesiunii s-au prezentat cinci referate în care s-a subliniat contribuția brigăzilor științifice la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, popularizarea marilor succese obținute de poporul nostru în construirea societății socialiste etc. În cadrul sesiunii s-a arătat că prima brigadă științifică din țară a întreprins în cei 10 ani de activitate 680 de deplasări, a răspuns la circa 10 000 de întrebări ale cetățenilor. Cu prilejul acestui jubileu a avut loc un spectacol susținut de artiștii de la Casa raională de cultură din Sighetu Marmației și artiști amatori din localitate și împrejurimi.

SUEZUL AZI

Însemnări de călătorie

Mediterana lucea ca un cazan de argint topit. Vasul nostru, mineralierul „Reșița", și-a îndreptat prova spre farul înalt de la Port Said, poarta de intrare în Canalul de Suez. Zeci de petroliere se aflau înșiruite pentru a forma convoiul ce urma să traverseze marea arteră de navigație ce leagă Europa de Asia și Extremul Orient.

Învăluit într-un văl subțire de ceață, Port-Said-ul se întinde ca un evantai pînă spre delta Nilului. Am pătruns în port la ceasul unui mirific apus de soare care incendia minarete, palmieri și salbe de blocuri plăsmuite parcă din dantela sidefie a spumei valurilor ce se sparg veșnic de țărm. Am avut prilejul să facem cunoștință cu acest oraș și port mediteranean tocmai în zilele cînd aici și în întregul Egipt aveau loc pregătiri pentru a zecea aniversare a naționalizării companiei Canalului de Suez, act istoric, de o deosebită importanță, care a pus capăt dominației coloniale asupra acestei căi vitale de comunicație. Atunci, cu zece ani în urmă, începea o nouă eră în viața canalului, pentru prima oară el fiind pus în slujba adevăratului său stăpîn, poporul egiptean.

Cîte nu s-au petrecut de atunci pe aceste meleaguri! Cel mai remarcabil fapt este acela, că o dată cu trecerea canalului în mîinile egiptenilor, aceștia s-au dovedit capabili să îndeplinească complicatele sarcini tehnice legate de întreținerea și exploatarea lui. Colonialiștii scontau atunci că prin retragerea personalului lor, și în special a piloților, traficul pe canal va fi paralizat, navele străine evitînd să folosească traversada spre Orient fără garanția societăților care exploataseră pînă atunci canalul. La apelul guvernului egiptean, țările prietene au venit în ajutor, trimițînd aici specialiști, piloți maritimi cu experiență. Cei mai buni piloți maritimi din România și-au împărtășit aici experiența, au muncit cu pasiune pentru formarea cadrelor naționale egiptene, pentru continuarea normală a navigației.

Autoritățile egiptene au depus serioase eforturi pentru continua modernizare a canalului. S-au cheltuit în acest scop zeci de milioane de lire egiptene. Stațiile hidro-meteorologice ce se înșiră de-a lungul canalului, pe țărmul apusean, au fost dotate cu aparatură modernă pentru asigurarea securității navigației. Canalul navigabil a fost dublat în lărgime în trei locuri — la Port-Said, Ballah și în regiunea lacurilor amare de la Kabret. S-au creat astfel posibilități de încrucișare a navelor ce vin din sensuri opuse, ceea ce a îngăduit ca timpul de traversare să se reducă cu aproape 40 la sută. Portul de la extremitatea mediteraneană a canalului s-a îmbogățit cu numeroase cheiuri și dane noi, cu zeci de macarale rulante, cu un doc plutitor care asigură și reparația vaselor avariate.

Domnul Eftimios, șeful agenției de vapoare, care deservește și navele românești în trecere pe aici, ne-a relatat că traficul actual al Port-Said-ului întrece de aproape două ori pe cel al portului New York. Dacă înainte de naționalizare la Port-Said soseau în fiecare lună circa 1 200 nave, acum sosesc aproape două mii. Cei peste 230 de piloți maritimi care asigură traversarea n-au odihnă nici ziua, nici noaptea. De la naționalizare din 1956 și pînă azi canalul a fost străbătut de circa 180 000 de nave. Dacă înainte administrația străină storcea profituri fabuloase din exploatarea canalului, astăzi el constituie o sursă importantă pentru bugetul Republicii Arabe Unite. El aduce anual un venit în devize de 90 de milioane lire egiptene, sau trei lire pe cap de locuitor.

Alături de alte nave, așteptam semnalul de pornire la drum. După miezul nopții, cînd convoiul din direcția opusă a trecut pe lîngă noi, vinciurile puternice au smuls din mîlul de pe fundul apei ancorele și au început manevrele de plecare, ajutați de două remorchere egiptene. Dinspre deșert se simte un vînt uscat. Farmecul nopții înstelate a orientului ne ține pe toți treji, pe puntea navei.

Spre ziuă, lumina soarelui ne dezvăluie peisajul inedit al celor două țărmuri ale canalului, atît de deosebite între ele. Pe țărmul asiatic, cît cuprind ochii, dune sterpe de nisip, ici-colo mici oaze și tarcuri cu cămile, ochiuri albe de sare pe care vîntul o spulberă nestînjenit. Pe celălalt țărm, ne aflăm în fața unor adevărate grădini. Palmieri și cedri, plantații nesfîrșite de orez și bumbac, întreținute de vasta rețea de irigație pornită de la Nil, fărîmițate în parcele mici, însoțesc șoseaua de lîngă noi pe care mașinile gonesc în mare viteză, și calea ferată pe care trenurile sînt trase de locomotive Diesel electrice. Și pe malul inundat de dunele galbene, se observă acum semne de viață. Mii de oameni cară nisip în coșuri de bambus. Alții fixează în șanțuri proaspăt săpate tuburi groase de metal, aduse aici cu ajutorul tractoarelor și cămilelor. Alături, buldozere ridică grămezi de nisip. Se amenajează o rețea racordată la Nil pentru irigarea deșertului. Nu departe de aici, specialiștii efectuează lucrări de foraj — s-au descoperit straturi freatice de apă dulce. În pustiurile de nisip, care seamănă cu un vast șantier, fîntînile arteziene vor da viață deșertului, stimulînd dezvoltarea agriculturii. Este unul din visurile milenare ale egiptenilor, care astăzi se înfruntă cu deșertul, smulgîndu-i, pas cu pas, pămînturi pe care le transformă în oaze roditoare.

Orașul Suez. Într-un decor natural de o frumusețe unică, format de golful albastru în apele căruia se oglindesc piscurile munților Sinai de peste 2 800 de metri înălțime, nenumărate vile sînt așezate printre palmieri, chiparoși, smochini, lămîi și portocali, făcînd din acest colț al Orientului o renumită stațiune balneară maritimă. Port-Suezul trăiește o tot mai intensă viață industrială. Orașul propriu-zis se afirmă din punct de vedere economic mai ales prin activitatea legată de exploatarea canalului. Am avut prilejul să vizităm cîteva puncte din sectorul industrial al orașului, concentrate în portul Tewfikc, cu șantierul său naval în apropierea căruia se află o mare rafinărie și stații de distribuire a produselor petroliere. Reziduurile de petrol sînt transformate în combustibil destinat furnalelor de la Heluan, cel mai mare centru siderurgic al Egiptului. La fabrica de ciment construită în ultimii ani, unde lucrează și specialiști din România, se aplică procedee moderne de lucru. Seara, în apropierea zonei industriale a orașului, pe limba de pămînt ce înaintează spre Marea Roșie, se zăresc de departe turlele luminate ale sondelor care vestesc că nu de mult și aici s-a descoperit un mare zăcămînt de „aur negru".

Cînd treceam pe lîngă farul din port, am văzut în partea de sud un promontoriu străjuit de doi lei uriași, sculptați în stîncă de granit. Este un monument ridicat în memoria luptătorilor care în anul 1956, în zilele naționalizării companiilor canalului de Suez, au stat cu arma în mînă pentru a apăra dreptul egiptenilor asupra acestei căi de apă pe care au construit-o cu sacrificii strămoșii lor.

Viorel LUPU

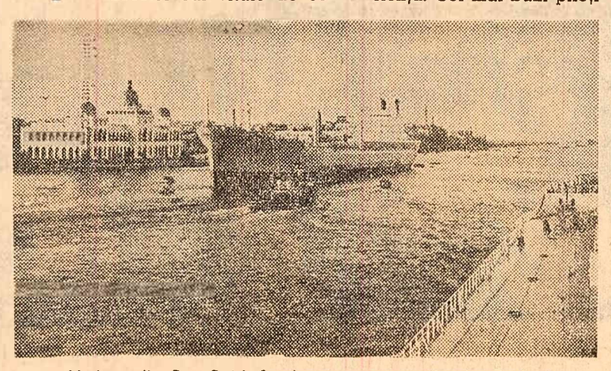

Vedere din Port-Said. În dreapta, mineralierul „Reșița" traversînd Canalul de Suez (Fotografia autorului)

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

VIETNAMUL DE SUD

DEPOZITELE DE MUNIȚII DE LA LONG BINH INCENDIATE PENTRU A DOUA OARĂ

SAIGON 18 (Agerpres). — Pentru a doua oară, joi noaptea, depozitele de muniții de la Long Binh, situate lîngă baza americano-saigoneză Bien Hoa, la numai 30 km nord de Saigon, au fost atacate cu mortiere de forțele patriotice. Deși artileria și elicopterele americane au intrat în acțiune, depozitele de muniții au fost incendiate. Vineri dimineața nu erau cunoscute cifrele exacte referitoare la pierderi, dar agenția France Presse anunță că sînt importante. Ceva mai la nord de Long Binh, anunță corespondentul aceleiași agenții, în sudul plantațiilor de la Xuan Loc, au continuat, de asemenea, luptele între forțele patriotice și regimentul 11 de infanterie blindată americană.

Noi măsuri pentru „escaladare"

Agenția France Presse transmite din Washington că guvernul american studiază mijlocul de a spori corpul expediționar american, de la 358 000 oameni (în prezent) la 600 000 sau chiar 700 000. Această creștere a angajamentelor S.U.A. în Vietnam a fost necesitată de noua strategie definită la conferința de la Manila, care a încredințat trupelor americane misiunile de ofensivă.

LA NAȚIUNILE UNITE

● RESTABILIREA DREPTURILOR LEGITIME ALE R. P. CHINEZE — PROBLEMĂ ESENȚIALĂ A ACTIVITĂȚII O. N. U

NEW YORK 18 (Agerpres). — La secretariatul O.N.U. a fost prezentat un proiect de rezoluție elaborat de Albania, Algeria, Cambodgia, Congo (Brazzaville), Cuba, Guineea, Mali, Pakistan, România și Siria în legătură cu discutarea în Adunarea Generală a problemei „Restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U.", care a fost înscrisă pe ordinea de zi a actualei sesiuni de către nouă țări printre care și România. Apelînd la principiile Cartei O.N.U. și la rolul universal pe care trebuie să-l joace această organizație și luînd în considerare că restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze este esențială atît pentru respectarea Cartei cît și pentru cauza pentru care O.N.U. a fost creat, proiectul de rezoluție prevede restabilirea tuturor drepturilor legitime ale R.P. Chineze și recunoașterea reprezentanților guvernului acestei țări ca singurii reprezentanți legali ai Chinei în O.N.U. Totodată proiectul cere excluderea reprezentanților ciankaișiști care ocupă ilegal locul în O.N.U. și în alte instituții specializate.

Încercînd să împiedice și în acest an rezolvarea acestei probleme — care este cerută de reprezentanții foarte multor țări — Statele Unite, împreună cu un grup de alte 12 țări aliniate lor, au prezentat un proiect de rezoluție procedural în care se cere ca problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. să fie inclusă în categoria celor care trebuie soluționate cu o majoritate de două treimi. Această manevră de procedură a constituit, după cum se știe, și anul trecut principalul obstacol în rezolvarea pozitivă a problemei.

Luînd primul cuvîntul în Adunarea Generală, reprezentantul Cambodgiei a declarat: În conformitate cu vocația de universalitate a Organizației Națiunilor Unite trebuie să i se asigure Republicii Populare Chineze dreptul de a-și ocupa locul care îi aparține în O. N. U. Vorbitorul a subliniat, de asemenea, că prin ocuparea Taivanului și instalarea unui guvern marionetă, S.U.A. au încălcat în mod flagrant principiul neintervenției în treburile interne ale altor state, au violat suveranitatea și integritatea teritorială ale R. P. Chineze.

● SE CER GARANȚII DE SECURITATE PENTRU TOATE ȚĂRILE

Într-o rezoluție elaborată de un grup de 47 de state și adoptată de Adunarea generală, se cere tuturor țărilor care dețin arme nucleare să se abțină de la folosirea sau amenințarea cu folosirea lor împotriva țărilor care nu dețin aceste arme, se recomandă Comitetului celor 18 pentru dezarmare, de la Geneva, să continue examinarea problemei neproliferării armelor nucleare și să ia neîntîrziat în discuție propunerea ca puterile care dețin arme nucleare să acorde garanții că nu vor folosi niciodată aceste arme împotriva țărilor nenucleare.

Într-o altă rezoluție elaborată de Pakistan și alte cîteva țări se prevede convocarea unei conferințe mondiale a statelor care nu dețin arma nucleară.

● FOLOSIREA FORȚEI ÎMPOTRIVA INTERESELOR FUNDAMENTALE ALE POPOARELOR TREBUIE CONDAMNATĂ

La O.N.U. continuă dezbaterile pe marginea problemei privind „respectarea strictă a interzicerii folosirii forței sau amenințării cu folosirea forței în relațiile internaționale și a dreptului popoarelor la autodeterminare". Luînd cuvîntul în numele delegației române, ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U., a arătat că guvernul român apreciază că o condiție hotărîtoare a evoluției pozitive a relațiilor dintre state o constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta. El a relevat că popoarele sînt îndreptățite să-și apere dreptul lor la o viață de sine stătătoare, să respingă prin forță orice acțiuni agresive îndreptate împotriva lor găsindu-se în exercițiul lor de autoapărare.

LUCRĂRILE CONGRESULUI PARTIDULUI COMUNIST BULGAR

SOFIA 18. — Trimișii speciali Agerpres, C. Prisăcaru și A. Blănaru, transmit: În sala „Universiada" din Sofia au continuat vineri lucrările celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar. În cadrul discuțiilor pe marginea rapoartelor Comitetului Central și Comisiei Centrale de Revizie au luat cuvîntul delegați care au subliniat justețea politicii promovate de P. C. Bulgar în domeniul industriei constructoare de mașini, au înfățișat succesele obținute și direcțiile de dezvoltare ale acestei industrii, au relief forturile oamenilor de litere îndreptate spre oglindirea profundelor transformări în viața țării și au relevat rezultatele politicii externe de pace promovate de Bulgaria.

În cursul ședinței de după-amiază, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., a rostit cuvîntul de încheiere la discuțiile purtate pe marginea raportului Comitetului Central. El a arătat că intervențiile delegaților, precum și lucrările Congresului al IX-lea au ilustrat din nou unitatea de monolit a partidului și poporului, hotărîrea lor fermă de a munci cu toate forțele pentru a transpune în viață hotărîrile Congresului al IX-lea. În continuarea lucrărilor a fost prezentat raportul Comisiei de validare. Delegații au aprobat apoi în unanimitate rezoluția asupra raportului C. C. al P.C. Bulgar.

Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P. C. Bulgar, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a prezentat raportul la proiectul de Directive al celui de-al cincilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Vorbitorul a arătat că proiectul de directive a fost supus unei largi dezbateri în adunări ale oamenilor muncii, la care au participat aproape 3 milioane de persoane. Cu acest prilej au fost făcute peste 30 000 de propuneri care au fost examinate de plenara C.C. al P. C. Bulgar din noiembrie, multe din ele fiind incluse în proiect.

Congresul a aprobat în unanimitate Directivele celui de-al cincilea plan cincinal. Delegații au adoptat, apoi, în unanimitate modificări la statutul partidului.

BEIRUT AMBASADORUL ROMÂNIEI ȘI-A PREZENTAT SCRISORILE DE ACREDITARE

BEIRUT 18 (Agerpres). — Ambasadorul Republicii Socialiste România în Liban, Iacob Ionașcu, și-a prezentat, la 18 noiembrie, scrisorile de acreditare președintelui Republicii Liban, Charles Helou. Din partea libaneză, la ceremonie a participat Philippe Takla, ministrul de externe. După prezentarea scrisorilor de acreditare, între președintele Republicii Liban și ambasadorul Republicii Socialiste România a avut loc o convorbire cordială.

„Poporul nord-vietnamez își va apăra cu succes independența"

Interviul lui Fam Van Dong

cer unele cercuri militariste din S.U.A., poporul nord-vietnamez nu se va lăsa intimidat și își va apăra cu succes independența sa națională.

HANOI 18 (Agerpres). — Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, a calificat Conferința de la Manila drept un „consiliu de război" al S.U.A. și partenerilor lor la agresiunea din Vietnamul de sud, al cărui singur obiectiv a fost încercarea de atragere a unor popoare din sud-estul Asiei la agresiunea împotriva poporului vietnamez.

Într-un interviu acordat unui ziar filipinez, el a arătat că guvernele susținute de S.U.A., care s-au perindat timp de mai mult de un deceniu la Saigon, au încălcat sistematic prevederile acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam. Fam Van Dong a subliniat că Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud, reprezentantul autentic al populației sud-vietnameze, luptă pentru obținerea independenței Vietnamului de sud, pentru a transpune în viață prevederile acestor acorduri: instaurarea unor rînduieli democratice prin alegeri libere, crearea de relații normale între cele două zone ale Vietnamului, relații care să pună bazele reunificării celor două părți ale aceleiași țări, despărțite prin intervenția străină.

Fam Van Dong a declarat că, chiar dacă Statele Unite bombardează Hanoiul, Haifongul și alte orașe din R. D. Vietnam, așa cum

ADDIS ABEBA. Împăratul Etiopiei, Haile Selassie, a avut o întrevedere cu președintele R. S. Cehoslovace, Antonin Novotny. Au fost discutate probleme ale relațiilor reciproce și pozițiile celor două guverne în principalele probleme ale situației internaționale. La 18 noiembrie Antonin Novotny a părăsit Addis Abeba plecînd spre Bombay.

PHENIAN. La ședința Comisiei militare de armistițiu în Coreea, de la Panmunjon, delegatul principal al părții coreeano-chineze a protestat pe lîngă partea americană împotriva provocărilor continue din zona demilitarizată și din zona apelor teritoriale ale R.P.D. Coreene. În zilele de 4 și 5 noiembrie partea coreeană a fost supusă unui puternic tir de arme grele, de automate de toate calibrele. În perioada 4—10 noiembrie au fost înregistrate 14 cazuri de violare a apelor teritoriale ale R.P.D. Coreene de către nave de război americane.

PARIS. În cadrul programului „Cunoașterea lumii" în sala Pleyel din Paris a avut loc o seară consacrată României. Peste 3 000 de persoane au asistat la această manifestație, în cadrul căreia scriitorul Pierre-François Degeorges a prezentat momente din istoria României. A urmat filmul documentar de lung metraj, „Bonjour, la Roumanie", realizat în țara noastră de Pierre-François Degeorges împreună cu cineastul Pierre Tairraz.

Florența își salvează comorile

Se evacuează în grabă pînzele amenințate din muzee

(Urmare din pag. I)

materiale din regiunile sinistrate. La vestitele galerii Uffizzi l-am întîlnit pe regizorul Franco Zeffirelli care realizează un documentar despre tragedia de la Florența. „Fără ajutorul tuturor nu poate fi salvat acest tezaur care este Florența", — mi-a spus. Într-un apel lansat de către primărie cu prilejul constituirii fondului internațional de ajutorare, se spune: „Toată lumea în ajutorul Florenței pentru ca Florența să poată fi încă a întregii lumi". Aici au sosit specialiști de reputație mondială care lucrează la restaurarea picturilor, precum și a fondului de cărți. Conferința generală UNESCO care își desfășoară lucrările la Paris a lansat un apel tuturor țărilor membre și organizațiilor internaționale să contribuie cu ajutoare financiare la refacerea operelor de artă.

Am fost la Biblioteca Națională, una dintre instituțiile cele mai importante ale culturii europene. Aici, numeroși studenți și oameni de cultură de toate naționalitățile lucrează de dimineață pînă seara pentru a recupera cărțile acoperite de mîl. Aceeași stăruință am întîlnit-o și la muzeul de istorie a științei, unic în lume. Directoarea muzeului, Maria Bonelli, nu a ezitat să-și părăsească propria casă complet inundată pentru a-și consacra forțele salvării muzeului. La primărie mi s-a povestit un episod emoționant: bătrînul Cesare Casamarota, care în momentul inundației se afla internat la spital pentru o intervenție la inimă, a trebuit să fie evacuat de urgență. Ajuns acasă, inima sa artificială amenința să-și oprească bătăile deoarece rămăsese fără baterii. A fost lansat un S.O.S. pe calea undelor, iar radio-amatorii care l-au recepționat au anunțat imediat autoritățile. Doi militari au străbătut cu o barcă străzile acoperite de apă, ajungînd la timp pentru a-l salva pe bătrîn.

Este de ajuns să parcurgi Florența în lung și în lat pentru a-ți da și mai bine seama de faptul că întreaga populație a sărit, ca un singur om, în ajutorul sinistraților. Au fost constituite comitete de sprijin din care fac parte comuniști, socialiști și catolici. Mii de tineri au alcătuit echipe pentru a transporta alimente și îmbrăcăminte familiilor greu lovite de inundații. „Băieți, dați-ne o mînă de ajutor!", apelul acesta scris pe un simplu carton poate fi întîlnit pretutindeni. Tinerilor din Florența le-au venit în sprijin cei din Milano și Roma, din Torino și Genova. Din toate orașele Italiei sosesc necontenit camioane cu medicamente, îmbrăcăminte și hrană puse la dispoziția celor din Florența de către locuitorii diferitelor orașe. În mijlocul populației sinistrate au venit președintele republicii, Saragat, și alte oficialități, asigurîndu-i pe cetățeni de întregul sprijin. Pentru a ajutora regiunile care au avut de suferit de pe urma inundațiilor, Consiliul de Miniștri a aprobat alocarea unei sume de 500 miliarde lire. Aceste sume urmează să fie acoperite în parte prin creșterea cu 10 la sută a tuturor impozitelor directe, precum și prin sporirea prețului benzinei. Joi după-amiază s-a întrunit parlamentul pentru a discuta asupra măsurilor luate de guvern. Comitetul Central al P.C.I. s-a întrunit în ședință specială pentru a elabora măsurile preconizate de partid în scopul ajutorării sinistraților.

În orașul de pe Arno daunele sînt enorme. Este încă atît de mult de făcut... Locuitorii orașului muncesc însă cu un admirabil spirit de sacrificiu, simțind alături de ei solidaritatea întregii Italii și a lumii. Inima mare și generoasă a Florenței nu și-a oprit bătăile.

„ÎNTR-O ZI VOM ÎNVINGE"

Din lupta negrilor din S. U. A. pentru drepturi și libertăți

Chicago, San Francisco, Los Angeles, New York... Puternicele manifestări ale negrilor, care au avut loc în aceste orașe în timpul verii, s-au prelungit pînă toamna tîrziu, devenind o componentă actuală a vieții politice și sociale din S.U.A.

În presa americană se afirmă adesea că, în ce privește emanciparea negrilor, în ultimii 10 ani s-au făcut mai multe progrese decît în timpul secolului trecut. În sprijinul afirmației se citează votarea celor două legi pentru drepturile civile: prima, adoptată în 1964, încă înainte de alegerile prezidențiale, proclama abolirea segregației în locurile și transporturile publice; a doua, cea din 1965, constituția dreptul de vot și pentru negrii din statele din sud. Dar edictarea acestor legi nu a însemnat și aplicarea lor în practică. „Desegregarea — scria recent ziarul „The Christian Science Monitor" — este încă departe de a fi devenit un fapt".

Discriminarea se face simțită pretutindeni: la angajarea în servici, în muncă, în școli, la închirierea locuințelor. Însuși președintele Johnson recunoștea anul trecut, într-un discurs rostit la Universitatea Howard: „Cu o sută de ani în urmă procentajul șomerilor proveniți din rîndurile albilor și negrilor era aproximativ egal. Astăzi, procentajul șomerilor negri s-a dublat față de cel al albilor". Discriminarea rasială se resimte și în recrutarea militarilor pentru războiul din Vietnam. Numai că aici ea se practică... în sens invers. Deși negrii reprezintă doar 11 la sută din populația S.U.A., aproximativ 20 la sută din efectivele americane din Vietnamul de sud sînt constituite din soldați de culoare.

Referindu-se la cauzele frecventelor răbufniri ale populației de culoare, chiar și o persoană ca fostul procuror federal al S.U.A., Katzenbach, care a fost numit recent în postul de secretar de stat adjunct, recunoștea în Senat: „Fără îndoială că negrii au fost instigați de agitatori. Acești agitatori se numesc însă boală și disperare, șomaj, case pline de șobolani și un cinism de dată veche".

„Ce vor negrii? Ce speră ei?" — punea întrebarea scriitorul John Steinbeck într-un ciclu de articole apărute în revista „Europeo". Și răspundea: „Negrii vor exact aceleași lucruri la care aspiră toți americanii: vor să trăiască în pace, siguranță". Sînt aspirații simple, firești. Dar la ele nu se poate ajunge numai prin modificări pe plan legislativ. Tocmai de aceea, în rîndurile poporului negru crește tot mai mult conștiința necesității de a-și intensifica lupta pentru drepturi și libertăți, sub conducerea liderilor săi curajoși și în unire cu celelalte forțe democratice și progresiste din Statele Unite.

Elementul distinctiv cel mai important al luptei negrilor în etapa actuală este caracterul ei de masă. Lupta negrilor constituie, după cum a declarat Gus Hall, secretarul general al P.C. din S.U.A., un catalizator sui generis al întregii lupte pentru democrație din Statele Unite. Această luptă a dat naștere la frămîntări politice, contribuind la ridicarea conștiinței politice de masă a păturilor largi ale poporului. Important este și faptul că ea se împletește într-o măsură din ce în ce mai largă cu mișcarea de protest împotriva agresiunii americane în Vietnam, cu acțiunile muncitorești pentru revendicări economice.

În timpul „marșului împotriva fricii", desfășurat în cursul verii, a fost lansată lozinca „black power" (puterea negrilor). Opusă atitudinii pasive, răbdătoare, propagată mult timp de unii conducători ai populației de culoare, noua deviză a fost îmbrățișată de mai multe organizații ale negrilor. „Puterea negrilor", deviză care sintetizează experiența de luptă acumulată în decursul timpului de populația de culoare, îndeamnă pe negri să nu se mai mulțumească cu o „integrare de mîna doua", ci să lupte pentru egalitate în drepturi nu numai pe plan juridic, ci și pe plan politic și economic. Așa cum a arătat-o și răscoala de la Watts, populația de culoare este hotărîtă să se ocupe ea însăși de cucerirea drepturilor sale legitime și nu să aștepte... o milă care nu mai vine. Liderii cei mai clarvăzători ai mișcării arată că drumul către realizarea acestui obiectiv este unirea tuturor forțelor populației de culoare pentru ca în localitățile unde negrii constituie majoritatea să se creeze, prin alegerea reprezentanților lor, organe ale puterii proprii. În această luptă mișcarea își propune să colaboreze și cu luptătorii albi pentru drepturi cetățenești.

Deviza îndrăzneață a mișcării pentru drepturi civile, deși nu poate atinge bazele social-economice ale actualelor rînduieli din S.U.A., a dat de gîndit administrației americane. În scopul divizării diferitelor organizații ale populației de culoare, al răspîndirii veninului rasist în sînul poporului american, au fost puse în funcțiune toate mijloacele propagandistice. S-a încercat să se facă din „black power" o sperietoare, unii comentatori prezentînd pe adepții noii lozinci ca pe niște fanatici de felul „musulmanilor negri".

Totodată, campionii discriminării rasiale au inițiat, mai ales în sud, o adevărată contraofensivă, sub sloganul: sistarea sau cel puțin încetinirea procesului integrării populației de culoare. Un rezultat al acestei acțiuni a fost faptul că ea a putut forța un Congres cu o covîrșitoare majoritate de senatori din partea partidului democrat să împiedice adoptarea unei noi legi — cea de-a treia „Bill of Right" — privind nediscriminarea în domeniul locuințelor, inițiată chiar de guvernul democrat. Noul val de rasism și-a găsit expresie și în recenta campanie electorală. În unele state au fost desemnați și au fost aleși candidați pentru posturile de deputați, senatori și guvernatori din rîndul unor rasiști fanatici.

În același timp, a fost semnificativă manevra partidului republican care, pentru a cîștiga voturile negrilor dezamăgiți de actuala administrație, au făcut să fie ales un senator negru (pentru prima oară în ultimii 85 de ani), deși, așa cum a arătat presa americană, acesta nu are nimic comun cu revendicările populației de culoare.

Cu toate că mai există încă destulă confuzie, destule discordii între diferitele organizații participante la mișcarea pentru libertatea populației de culoare din S.U.A., cu toate că drumul este anevoios și plin de obstacole, procesul de lărgire și intensificare a luptei este de netăgăduit. „Într-o zi vom învinge" — spune plin de speranță cîntecul combatanților din mișcarea pentru libertatea negrilor.

Radu BOGDAN

Cerem drepturi egale, acum!

Omagiu lui Picasso

O expresie a omagiului adus de guvernul francez și de orașul Paris celebrului artist Pablo Picasso, cu prilejul celei de-a 85-a aniversări a sa, o reprezintă și expoziția-apoteoză inaugurată vineri seara de către André Malraux, ministrul pentru afacerile culturale, în somptuoasele edificii Petit și Grand Palais. Această uriașă retrospectivă, grupează aproape 1000 de opere ale marelui artist, care permit să se cunoască etapele principale ale celor 70 de ani de activitate a lui Picasso, capodopere împrumutate de la muzee și colecții din lumea întreagă.

Expoziția de la Grand Palais este un adevărat itinerar în pictura lui Picasso, începînd de la „Fata cu picioare desculțe" (1895) și pînă la „Ghitaristul" (1965).

Cronicarii de artă apreciază expoziția ca un rezumat al evoluției formelor și ideilor estetice în prima jumătate a secolului XX.

Al. GHEORGHIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii